Ludas Matyi
XXXV. ÉVFOLYAM, 15. SZÁM Ára: 2,80 Ft 1979. ÁPRILIS 12.

AZ ŰRHAJÓZÁS NAPJÁN

– Már magam sem tudom, melyik a természetes és melyik a mesterséges bolygó...

Fél az ügyfél

Vagyunk talán egymillióinyian Budapesten, akik nem szeretünk ügyfélként hivatalba menni! Már csak azért sem, mert a félfogadási idő szinte minden hivatalban máskor van. Elmegy tehát a mit sem sejtő ügyfél az egyik hivatalba, ahol közlik, hogy aznap nincs félfogadás, ám másnap akár munkaidő után is jöhet, estig szívesen látják. Él a szíves invitálással és beállít másnap – de a tanácsi ügyosztály előszobájában, sőt még a folyosón is ülnek, állnak, sétálnak a várakozók. Az ügyfél legföljebb egy percig venné igénybe a Hivatal idejét, de ehhez legalább két óráig kellene várnia.

Gondol nagyot és merészet: telefonálni fog. Másnap keresi telefonon az ügyintézőt. Közlik vele, hogy házon kívül van, de most különben sincs félfogadás. Ügyfél megértő, tudja, hogy az íróasztal túlsó felén ülőnek valóban sok dolga van házon kívül is, csak úgy tudja ügyintézni a házon belüli dolgokat. Telefonál tehát akkor – vagyis negyednap –, amikor van ügyfélfogadás. Csakhogy akkor nem veszik fel a kagylót. Indokolás: sok a munka, a folyosón is állnak a várakozók, nem jut idő telefonálásra. Ügyfél útnak indul, újra bemegy a tanács épületébe. Van ott egy helyiség, neki találták ki, az van kiírva, hogy „Ügyfélszolgálat". Elmondja gondját-baját, kiderül, hogy tényleg csak az ügyintéző tud segíteni. Ügyfélszolgálat felszól. Azaz, hogy – felszólna. Mert az osztályon a házitelefont sem veszik fel. A kör bezárult.

Ügyfél fut tovább dolga után, s már azt hiszi, ezek után nem érheti további meglepetés. Téved. Felhívja a telefonközpontot, meg akar kérdezni ott is valamit. Kérdés és felelet beleférne egy percbe (hiszen a posta hirdeti: beszéljünk röviden, ezzel javul a telefonszolgálat). Ám a telefonközpont közli: utasítása van arra, hogy ne is kapcsoljon, amikor nincs ügyfélfogadás.

Marad a végső megoldás. Ügyfél kivesz egy vagy két hét szabadságot, elkészíti a listát a hivatalok különböző ügyfélfogadási napjairól, s végigüli a hivatali előszobákat. Legalább nem kell találgatnia, hogy mikor és hol fogadják, ha üdülői beutalót akarna kérni...

Várkonyi Endre

Reza néni

Tisztelettem a kedves Reza nénit és kívánom, hogy levelem a legjobb egészségben találja. Ez nem üres formaság, nem szokványos levélfordulat, hanem szívből jövő, őszinte kívánság, annak ellenére, hogy nem is találkoztunk még, csak amikor legutóbb Debrecenben jártam, akkor hallottam, hogy maródi tetszik lenni. Debrecen kinek a nagyerdő, kinek a nagytemplom, kinek pedig a golyóscsapágy, nekem Debrecen az orjaleves és a slambuc. Oda is telefonáltam kedvenc vendéglőmbe: van-e slambuc (azaz öhöm, avagy öreglebbencs), mert mennénk egy népes és éhes társasággal. Sajnálkozva mondták, hogy slambuc nincsen, mert Reza néni beteg. Ebből azt a tanulságot vontam le, hogy az egész Debrecenben csak Reza néni tud öreglebbencset főzni, s amíg fel nem épül, nem ehetünk öhömöt. Ezért a nagy és nem teljesen önzetlen aggódásom Reza néni egészségéért... És ez csak fokozódott, mert mindjárt másnap, Sárváron, délben, nem kaptam vasi dödöllét, bár ott díszelgett a neve az étlapon, mégis azt mondták, nincsen. Az okát már nem is kérdeztem, hiszen tudtam: Reza néni beteg... És eddig mindig dühöngtem, ha útmenti autóscsárdákban (a Szolnok melletti Pettyesben, a Szekszárd melletti Sióban például) nem akadt egy pogácsa, egy szendvics vagy egy zsíroskenyér, de most már nem mérgelődöm, mert tudom, hogy ez nem hanyagság, nem közömbösség, nem kereskedelmi spekuláció, hanem vis major: beteg a drága, pótolhatatlan Reza néni, az egyetlen, aki ebben az országban slambucot és dödöllét tud főzni, pogácsát tud sütni, szendvicset tud csinálni, zsíroskenyeret tud kenni... Csak nehogy azt tessék hinni, hogy én most itt vádaskodni akarok. A vendéglátás elleni panaszokat már én is ugyanúgy unom-utálom, mint minden kedves olvasó, rögtön pattanásos leszek tőlük. Igaz, hogy az olcsó, tájjellegű ételek eltűnése az étlapokról néha még méltatlankodást kelt bennem, azt pedig, hogy egy autóscsárdában nincs egy szendvics, egyenesen az utas sérelmére elkövetett súlyos testi sértésnek tekintem, de ez magánügy. Most másról van szó: segítenünk kell, sürgősen, és csak mi ketten segíthetünk, Reza néni, meg én. Drága Reza néni, én szívesen felkeresem a betegágyánál, ha vállalja, hogy megtanít engem a slambucfőzés, szendvicskészítés, zsíroskenyér-kenés nehéz tudományára. Hiszen mindnyájan halandók vagyunk, még Reza néni is, s nem volna jó, ha sírba vinné pótolhatatlan tudását. De ha mindez olyan szakmai titok, amit még velem sem akar megosztani, akkor legalább annyit tegyen meg Reza néni, hogy a közjegyzőnél hagyja letétben a slambuc, a dödölle és a zsíroskenyér receptjét. Gondoljon a pogácsaóhajtó, slambucéhes utókorra!

Radványi Barna

Végrehajtási tárgyalás

A történet három évvel ezelőtt kezdődött, amikor T. Zoltánné nyugdíjba ment és meg kellett váltania alig használt munkaköpenyét. Közölték vele, hogy fizessen be érte a pénztárnál száznyolcvan forintot, aztán meg isten áldja.

Szinte hallom, ahogy az olvasó most egykedvűen megjegyzi: micsoda pimf ügy; nem fizette be, ezért a végrehajtás, minek erre egyáltalán szót vesztegetni? Azért, kérem, mert ez tévedés! Szegény, becsülettel leszurkolta azt a bizonyos százharminc forintot, sőt postán befizette még azt a kétszázat is, amelyről volt vállalata értesítette, mondván, hogy tévesen mondtak neki csupán százharmincat.

Gyakorlottabb krimiolvasók tisztában vannak vele, hogy ezzel még nem érhet véget a történet, ez így túl egyszerű lenne. Vállalataink zseniális ügyintézői nem szokták ennyivel beérni. Talán, mert szeretnek sokat dolgozni.

A postán befizetett pénz természetesen elkallódott az irodaház aktái között, ezért sürgősen felszólították T. Zoltánnét, hogy fizesse be a kétszáz forintot.

Erre az asszony megmutatta nekik a befizetésről szóló csekket. Az illetékes előadó megnézte, megforgatta a kezében, elnézést kért, majd úgy elfeledkezett róla, hogy néhány nap múlva végrehajtatta rajta a kétszáz forintot.

Ezt sem egyszerűen. Nem tiltatta le a fizetéséből, hiszen T. Zoltánné, mint nyugdíjas, tovább dolgozott a vállalatnál, hanem egyenesen a Nyugdíjfolyósító Igazgatóságnál, ahol annak rendje és módja szerint levonták azt a nyugdíjból.

Az asszony talpalni kezdett. Bíróság, illeték, tárgyalás... Talán mondanom sem kell, hogy megnyerte a pert és kárát megtérítik. Az egész szót se érdemelne, ha a tárgyalásra nem idézik meg a vállalatot is, de onnan, természetesen, egy lélek sem jött el, hiszen ennél jóval bonyolultabb ügyeket kellett azokban a percekben előkészíteniük. Különben is, kit érdekel T. Zoltánné vacak kis kétszáz forintja. Plusz az illeték...

Selmeczi Tibor

Szerencse-rongy

Hálapénz, borravaló, csúszópénz: ismert fogalmak. De néhány hete az értelmező szótárban sem szereplő szóösszetétellel ismerkedhetnek meg azok, akik a MERKUR-nál használt gépkocsit akarnak venni. Ez a kifejezés pedig az alábbi: fürgeségi jutalék, vagy szerencserongy.

Mivel új „üzletág" alakult ki, új szóra is szükség volt. A MERKUR-telepeknél kapunyitás előtt a 8–12 tagú társaság, vagyis a „cég" tagjai elvegyülnek a vásárlók között. Percek alatt kiszemelnek néhány vidéki „madarat", megtudják, melyik eladásra kínált után epekedik a vevő.

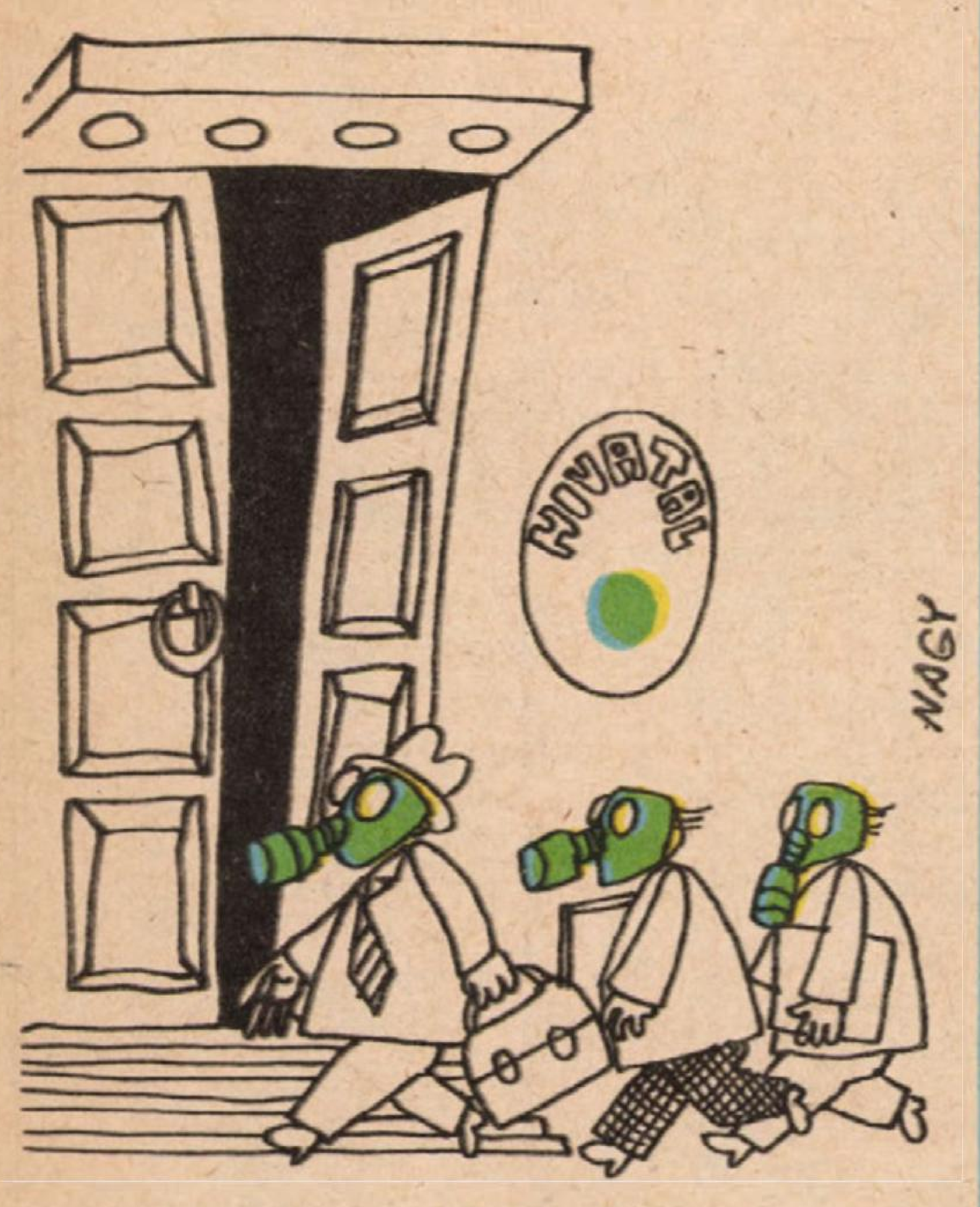
S ahogy kinyílik az autómennyország kapuja, ahhoz a két-három kocsihoz rohannak, amelyről tudják, hogy van rá vevő. Rátesznek néhány személyi igazolványt, jeléül, hogy igényt tartanak a kocsira.

A többi már egyszerű matematika. A valószínűségszámítás szerint a kiszemelt három kocsi közül sorsolás útján (tehát az előírások betartásával) legalább egy nekik jut. Ők a boldog tulajdonosok néhány percig, vagy pár óráig. Mert két-három rongyért, vagyis két-három ezer forintért ott a helyszínen lemondanak a kocsiról annak a javára, akit Fortuna nem ölelt a keblére.

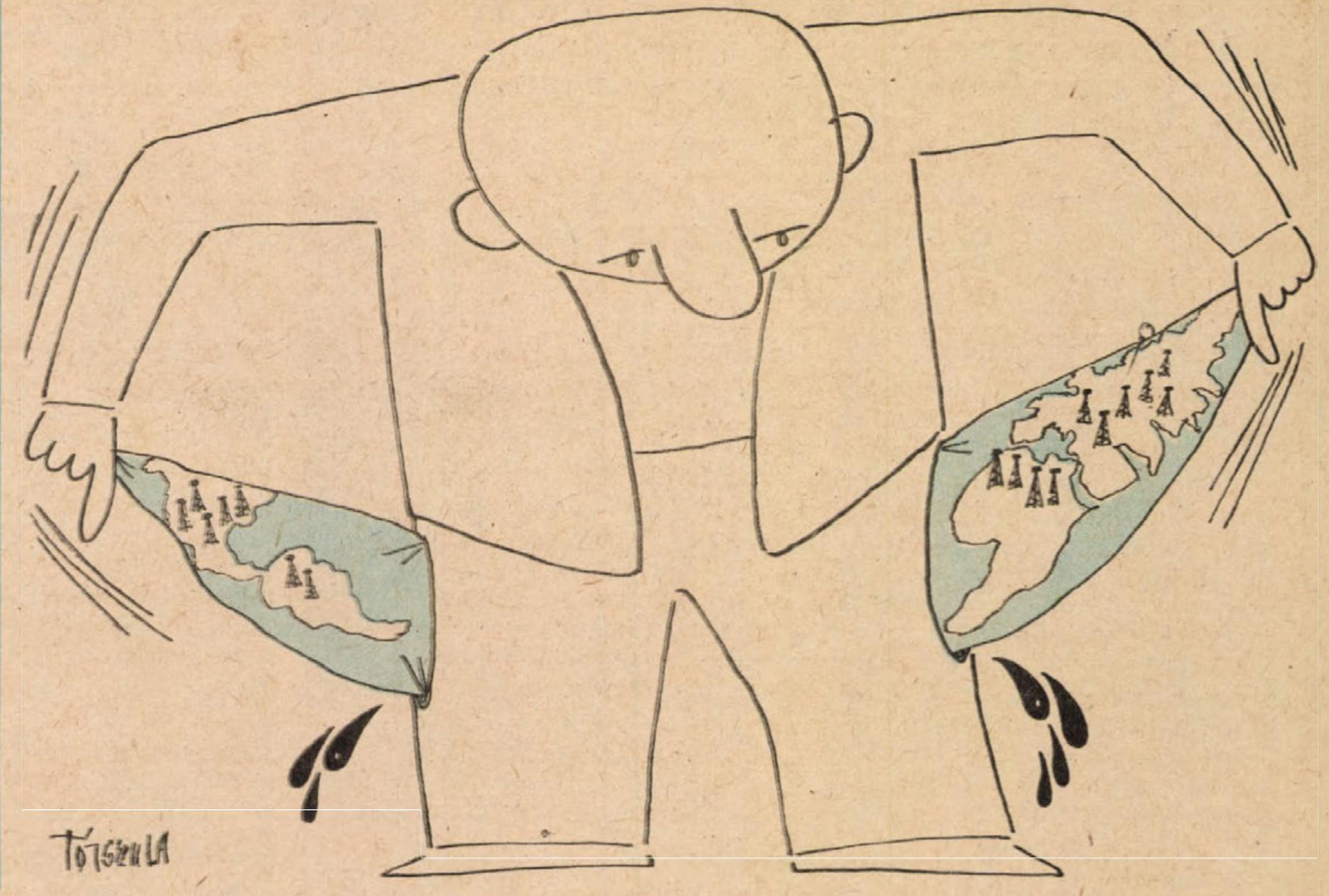
A tíz-tizenkét tagból álló siserahad nyolcvan-százezer forintnyi forgótőkével naponta három-négyezer forintot keres. Ilyen magas kamatot még az OTP sem ad...

Fahidy József

MÉRGEZETT LÉGKÖR

ENERGIAVÁLSÁG

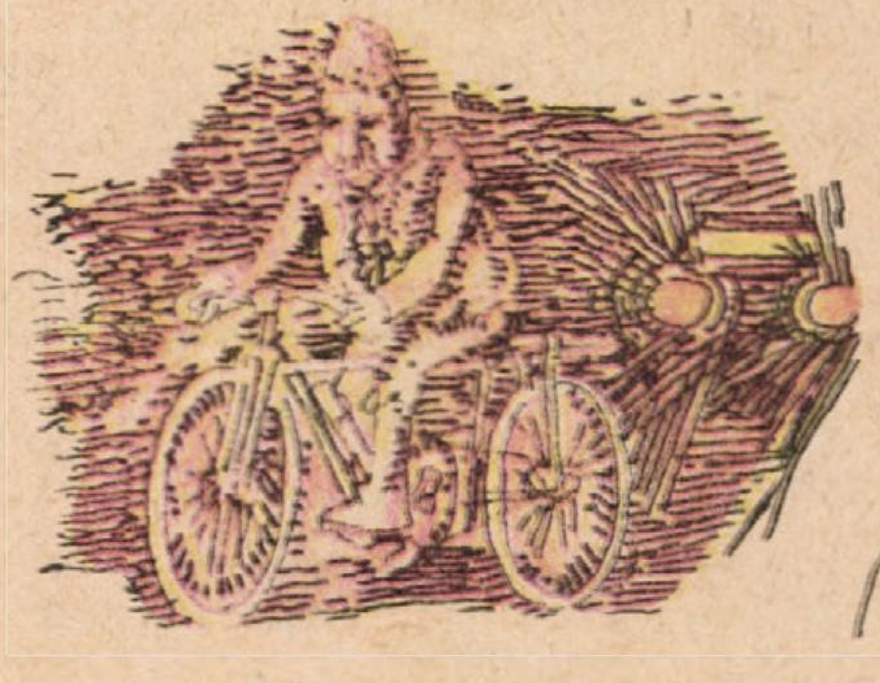
arcpax

Nincs autóm, de gyakran járok vidékre gépkocsival és olyankor legjobban a kivilágítatlan kerékpárosoktól félek. Nem új téma, gyakran írtak már róla szigorú cikkekben, hogy ez így nem mehet tovább, valamit tenni kell, mégpedig sürgősen, mert a közúti forgalom megnőtt, évről évre több az autó stb., stb.

S mi történt? Semmi. A kerékpárok zöme továbbra is kivilágítatlan. Én ez ügyben mindent megteszek, ami tőlem telik: lehunyom a szemem, ha a sötétben váratlanul felbukkan a kocsi előtt egy biciklista, lámpa nélkül, beleveszve az éj sötétjébe.

Attól tartok, hogy ez nem elég. Valami mást kellene kitalálni. Sokat gondolkodtam a problémán és nem eredménytelenül. Feltaláltam az arcpaxot. Az arcpax ugyanolyan, mint a trafipax, csak sokkal olcsóbb. Nem kell hozzá autó, nem kell hozzá drága műszer, amely felvételt készít a szabálytalanul közlekedőkről.

Elég egy rendőr is az arcpaxhoz. Egy rendőr. Aki ott áll az út szélén, és amikor meglát egy kivilágítatlan biciklistát, villog egyet a szemivel — vagy a ballal vagy a jobbal —, és máris kész az arcpax Miska bácsiról, akit gyerekkora óta ismer, vagy Zsuzsika néniről, aki három házzal odébb lakik, mint az arcpaxos rendőr, tehát jól ismeri az arcát.

A trafipax ennél sokkal bonyolultabb módszer és sok vele a macera. A rendőrségnek postáznia kell a fotót, hogy a vétkes autósnak legyen egy jó napja. Az arcpaxnál nincs bürokrácia. A rendőr, akinek a fejében van Miska bácsi fotója, azt mondja másnap a szabálytalanul közlekedőnek:

— Jó napot kívánok, Miska bátyám!

— Szervusz, fiam, mi járatban vagy? Gyere, kerülj beljebb!

— Hivatalos ügyben jöttem.

— Nofene.

— Miska bátyám tegnap kerékpárral közlekedett este az országúton.

— Persze, hogy kerékpáron. Hát mi a csudával közlekedtem volna? Nincs nekem autóm.

— A kerékpár nem volt kivilágítva.

— Honnan tudod?

— Láttam. Lefényképeztem. A saját szememmel.

— Biztosan tudod, hogy én voltam?

— Biztosan tudom. Egy demizson is volt magánál.

— Akkor én voltam.

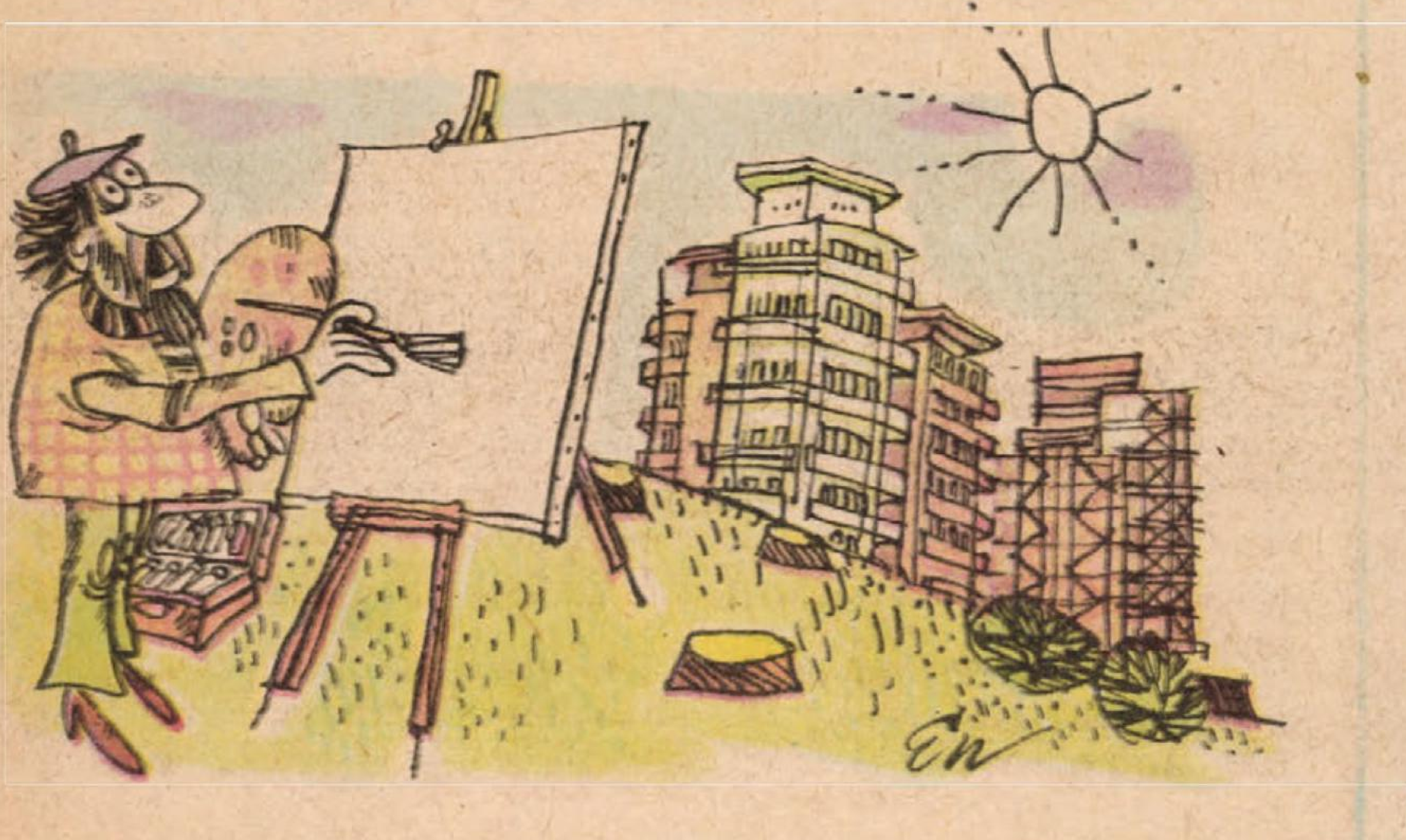
— Miska bátyám, akkor fizetnie kell. Szabálytalanul vett részt a közlekedésben.

Nos, valahogy így képzelem az arcpaxot. Ugye, milyen egyszerű? Egy jó rendőr remekül tudná használni az arcpaxot, annál is inkább, mert mindenkit ismer a faluban vagy legalábbis majdnem mindenkit.

A találmányom, ha egyáltalán annak lehet nevezni, szerintem használható találmány. Csak idő kell hozzá. Egy kicsike idő. De mikor van erre idejük a munkájukat kifogástalanul végző rendőröknek? Van azoknak elég dolguk. Például az autósokkal.

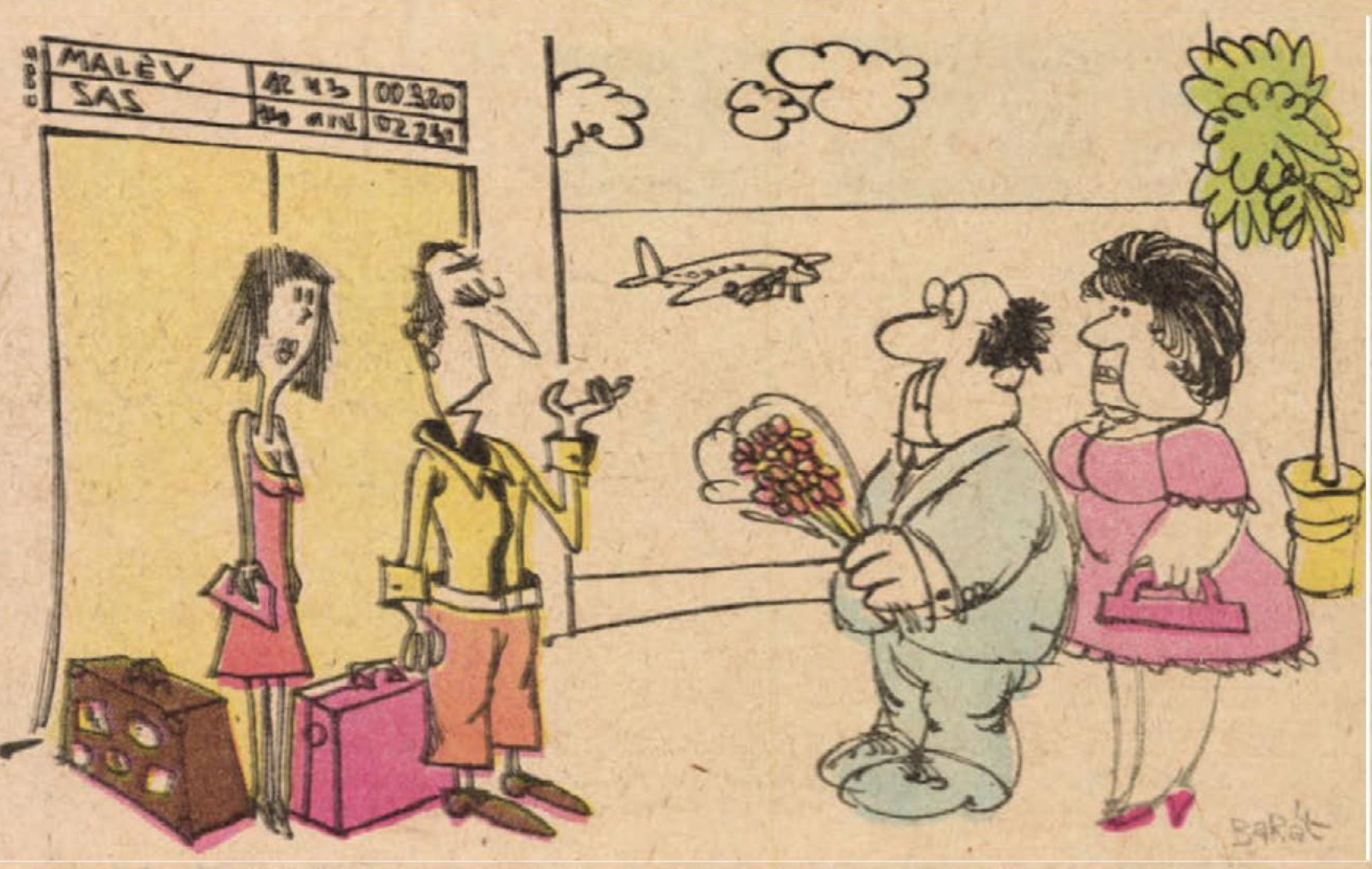
Azokat is büntetni kell, nem?

Mikes György

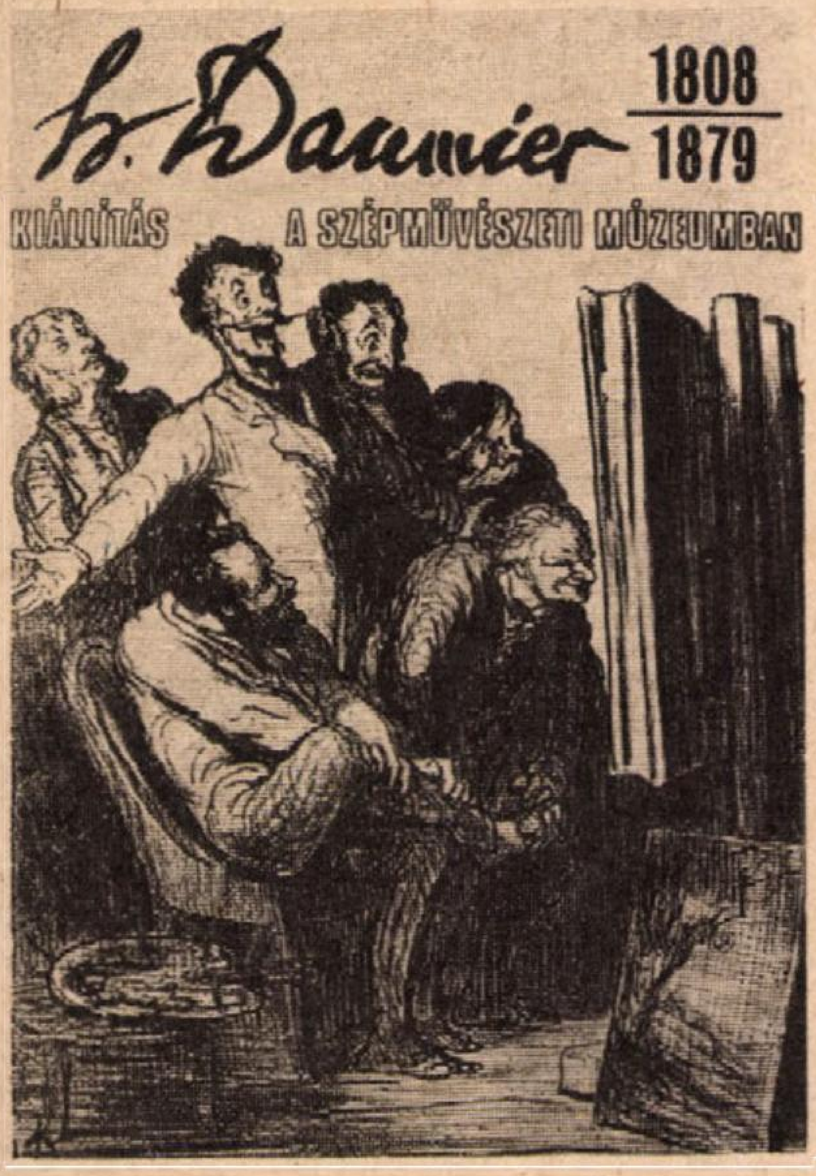
— Te jó ég, tavaly itt még egy szép erdei motívum volt!

AZ ELSŐ TAPASZTALATOK

— Fogalmatok sincs, mennyit romlott odakint a dollár a forinthoz képest...

Száz évvel ezelőtt halt meg Daumier, a kiváló francia festő és karikaturista. Az évfordulóhoz kapcsolódva, a nagy előd emlékének áldozva állította ki rajzait és festményeit Szűr-Szabó József, a hajdúböszörményi művelődési házban.

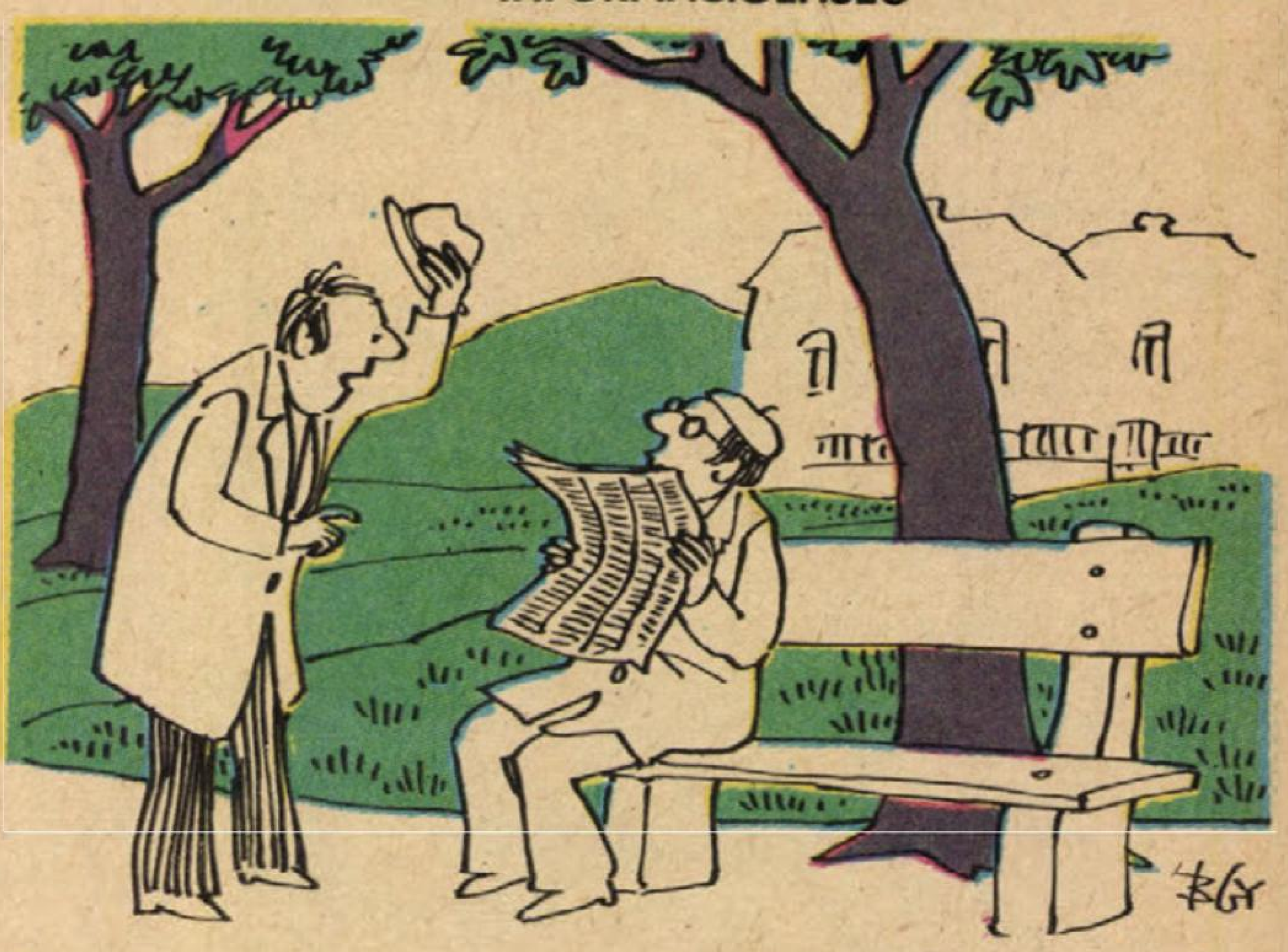

Karikatúranézők

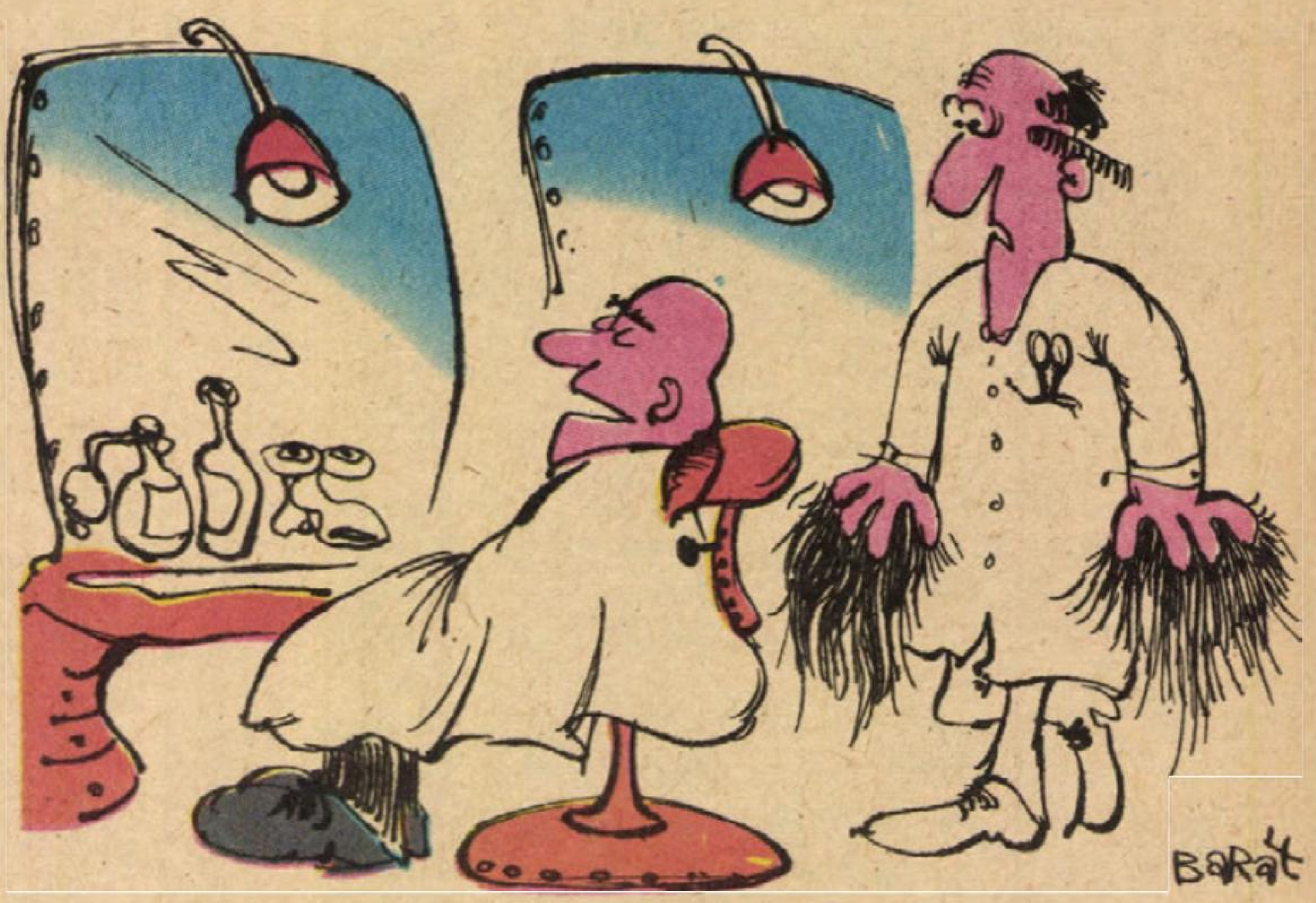
ahogy **Daumier** látta és ahogy **Szűr-Szabó** látja

INFORMÁCIÓÉHSÉG

– Bocsánat, uram, megnézné nekem, hogy ma melyik vándormadarunk érkezett meg?

MUNKAHELYI ÁRTALOM

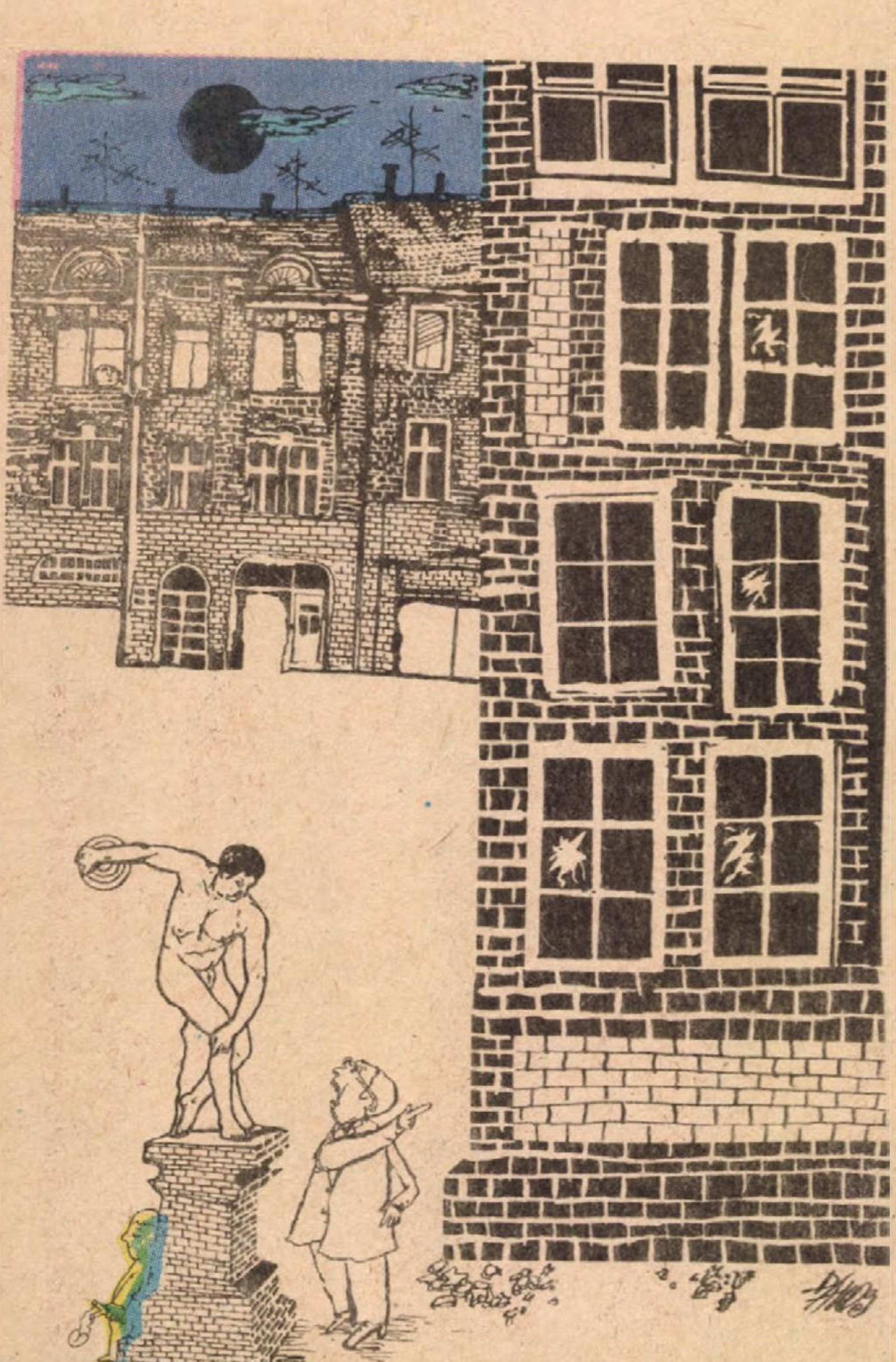

– Egy bedörzsölést kérek az új hajnövesztőszerrel ...

TAVASZI KUTYASÉTÁLTATÁS

KÖZTÉRI SZOBOR

TRIBÜN

Harald Schumachernak, az 1. FC Köln kapusának a múlt héten kisfia született. Polly, a család papagája féltékenykedik, nehézményezi, hogy immáron nem ő az első számú kedvenc. Bosszúja rettenetes. Ötven szónyi készletéből negyvenkilencet hirtelen elfelejtett és azóta percenként több alkalommal csupán a maradék egy szót rikácsolja a kapus felé. Hogy: „Gól ... gól ... gól ...”

A zürichi Sport hasznos tanácsokat közöl futballfeleségek számára. A legérdekesebb:

— Nyugodtan mondhatod a férjednek, hogy Pelé nagyobb játékos volt őnála. Csak rögtön tedd hozzá: „De nem sokkal”.

Az Anglia—India krikettmérkőzés egyik szurkolója elmondta: miért tartják brit nyelvterületen olyan izgalmasnak ezt a játékot.

— A legfőbb vonzereje, hogy olyan pokoli módon unalmas. Órák hosszú során át szinte elalszik tőle az ember. Aztán, ha valami csekélység végül mégis történik, mindenki bukfencet vet izgalmában.

A női egyenjogúság angol harcosai izgalmas — és gömbölyded idomokra különösen jól feszülő

— atlétatrikót hoztak forgalomba.

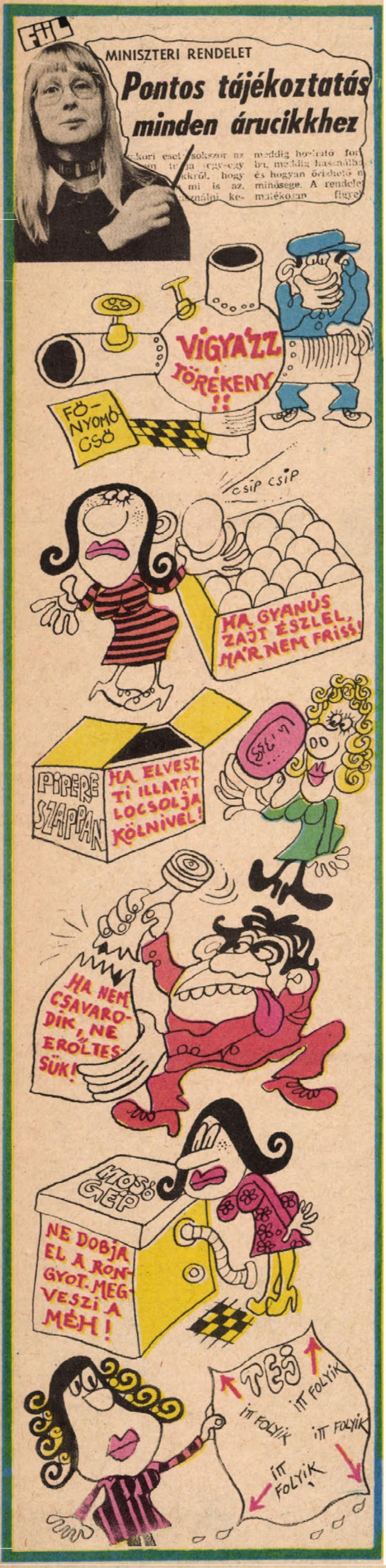
Az elejére ezt nyomtatták:

— Egy nőnek kell a férfi ...

A hátára pedig:

— ... ahogy a halnak egy bicikli.

(p. p.)

RANGADÓ

SZÍNHÁZ

Nálunk, A Nitrát utca 23-ban hetek óta tartanak a Nemzetközi Színházi Napok. Ez egyrészt a lakók kultúrszomját igazolja, másrészt azt, hogy a klasszikusok minden pillanatban a mához szólnak.

Palozsnyakiék a harmadikon Beckettet játszanak, Godot-ra várva. Az IKV február végére ígérte, hogy szerelőt küld. Ugyanis karácsony óta csepeg a csap s ők félőrülten ülnek már alatta.

Palozsnyaki: *Bizonyos vagy benne, hogy ma estére mondta?*

Palozsnyakiné: *Mit?*

Palozsnyaki: *Hogy várjuk.*

Palozsnyakiné. *Szombatot mondott. Úgy rémlik.*

Palozsnyaki: *És melyik szombatot mondta? És szombat van-e ma? Nem inkább vasárnap? Vagy hétfő? Vagy péntek?*

Palozsnyakiné: *Ne akasszuk inkább fel magunkat?*

A második emelet kettőben részleteket adnak elő a Bánk bánból. Fű Egon, a főnökét szidja. Ebéd közben. Egy kanál leves, egy átok, még egy kanál leves, még egy átok.

Fű: *Ő csorda-számra tartja gyülevész*
szolgáit (hörp)
Ő táncmulatságokat ád szünetlen,
úgy, mintha mindég vagy lakodalma [vagy
keresztelője volna (hörp)
Ők játszanak, zabálnak szüntelen,
úgy, mintha mindenik tagocska [bennük
egy-egy gyomorral volna áldva (hörp).

Az első emelet négy és öt között kidőlt a rabic. A rom felett a Szentivánéji álom megy. Remenár Oszkár fűzi a szép Lipánkainét.

Lipánkainé: *Cofalus Procrushoz nem olyan hű, mint én.*

Remenár: *Mint Cofalust Procrus, úgy szeretlek szintén.*

Lipánkainé: *Ó, hát adj egy csókot ezen a rossz falon.*

Remenár: *De nem éri ajkad, csak a meszet nyalom.*

A földszint kettőben kis bizományi-fiók van. Ott a Cyranót adják. A szeplős Verhanek ingét-gatyáját zaciba vágja — amilyen marha — csak hogy megvásárolhassa magának azt a régi kardot.

Varhanek:
Először is tovalebben
Lenge bájjal kalapom,
Majd köpenykém, tán még szebben
És a szablyát megkapom.
Vigan kelt föl a napom
S úgy is száll le vigan, békén...

S én előre mondhatom: megdöfik a verse végén. Sőt, megvágják.

A negyedik emelet tizenkettőben Az ember tragédiája megy. Az OTP kiküldte Hollandáékhoz Ádám Bélát, hogy számon kérjen tőlük bizonyos, lakáskiutalással kapcsolatos ígéreteket. Hollanda Emánuelné nyugtatni próbálja.

Hollandáné:
Ha meghallgaszt, még könnyebb lesz talán,
Mert, ami eddig kétséges vala,
Most biztosítva áll már: a jövő. —

Ádám: *Hogyan? — — —*

Hollandáné:
Tudom, fel fog mosolyogni arcod,
Ha megsúgom. De jőj hát közelebb:
Anyának érzem, óh Ádám, magam.

A földszint hatban önkiszolgáló étterem működik. Kora hajnal óta Macbethet játssza három éltes szakácsnő.

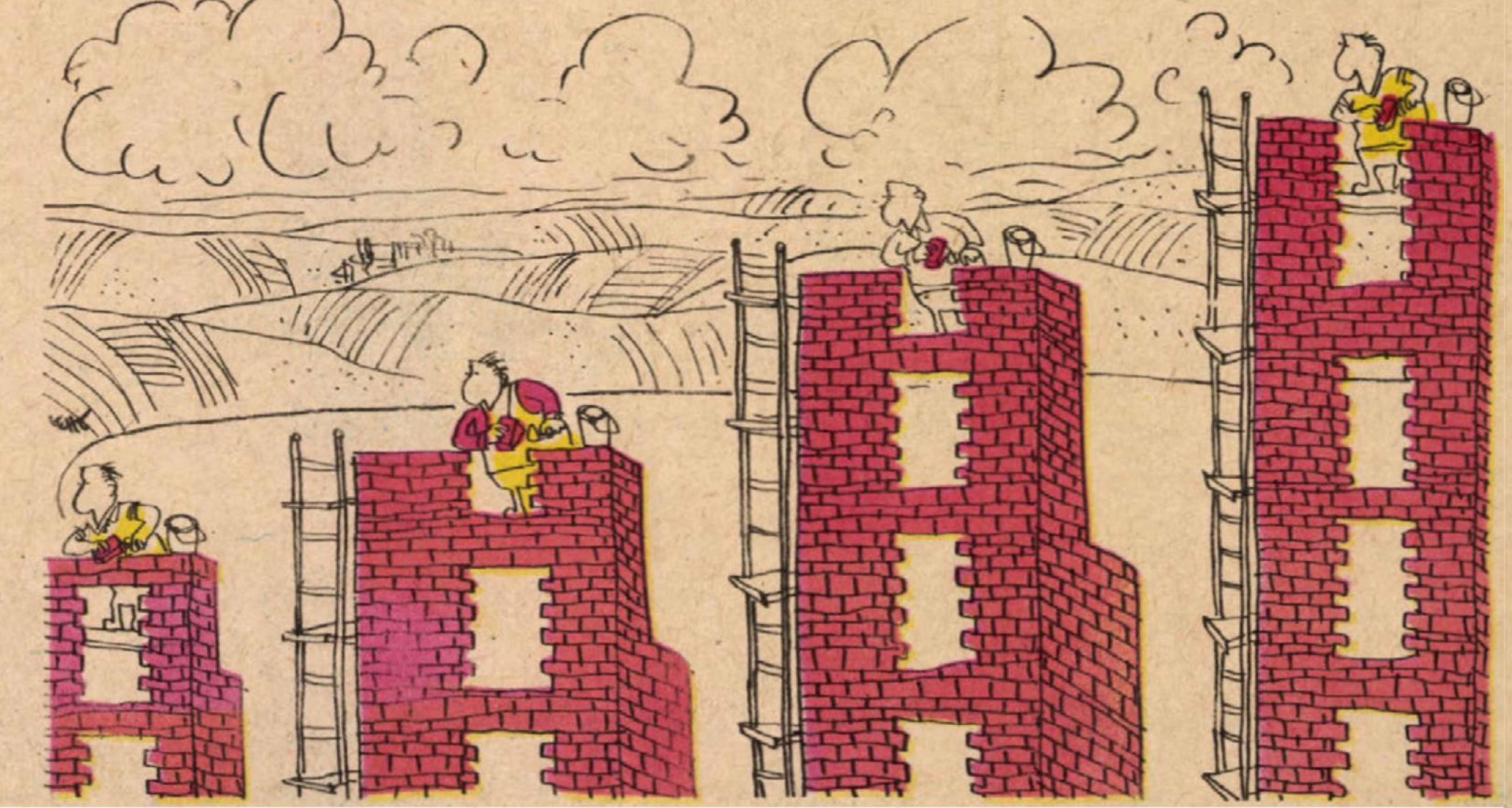
Első szakácsnő:
Üst, üst, gyűlj tele!
Férget, mérget üss bele!
Kő alatt, kit harminchárom
Éjjel izzaszt hideg álom,
Legelőször, buta béka,
Te kerülsz be a fazékba!

Második szakácsnő:
Nádi kígyó az övem:
Sülj meg, főj meg odabenn:
Gőte szeme, egy marok
Denevér-szőr, gyíkfarok,
Sikló-fullánk, eb foga.
Villanyelvű vipera:
Bűvös erőd bonthatatlan
Bugyborogjon a pokolban.

Mégis inkább Csurkát vacsorázom. Csipetnyi Shaw-val.

Peterdi Pál

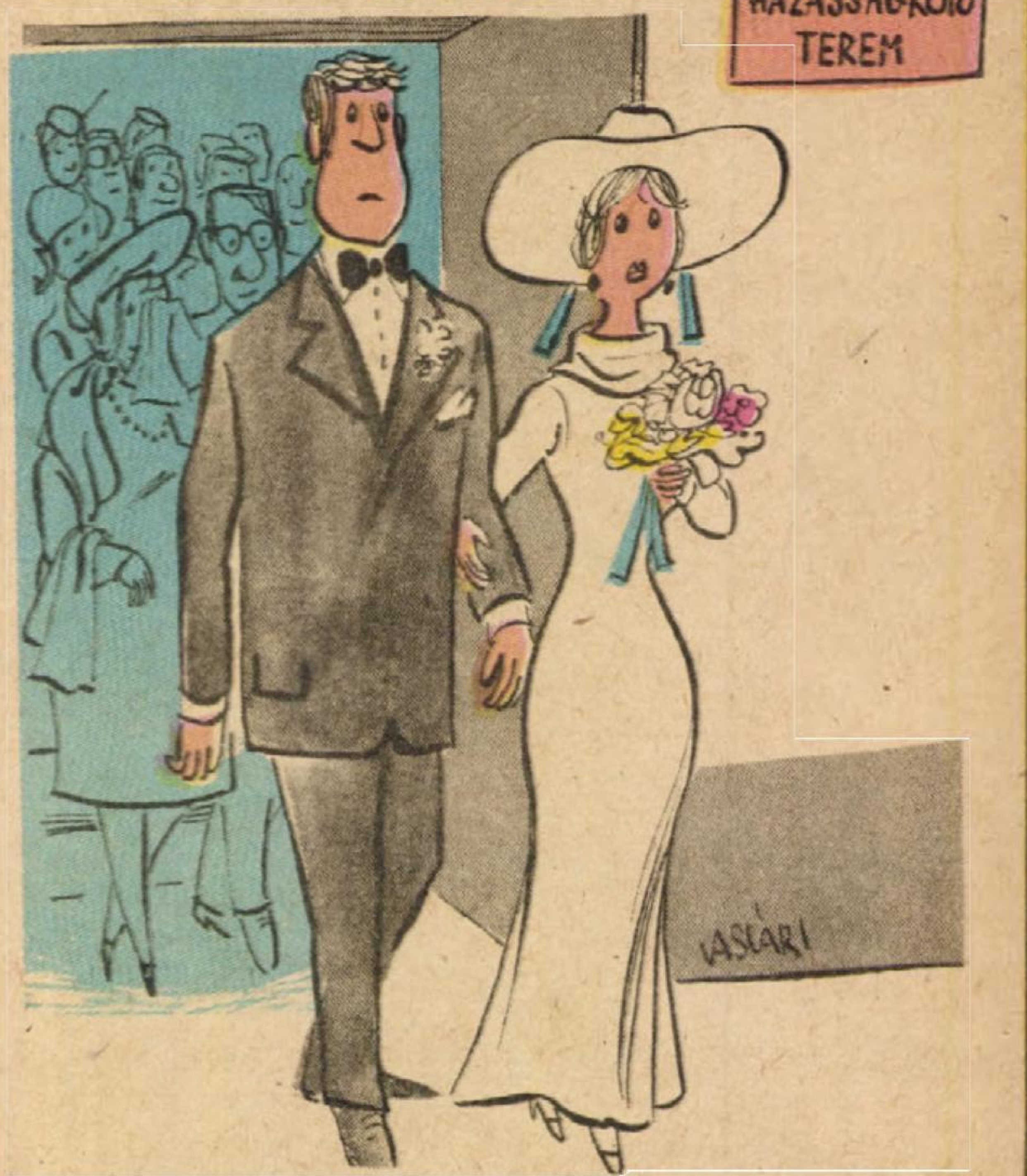
VIKENDHÁZAK

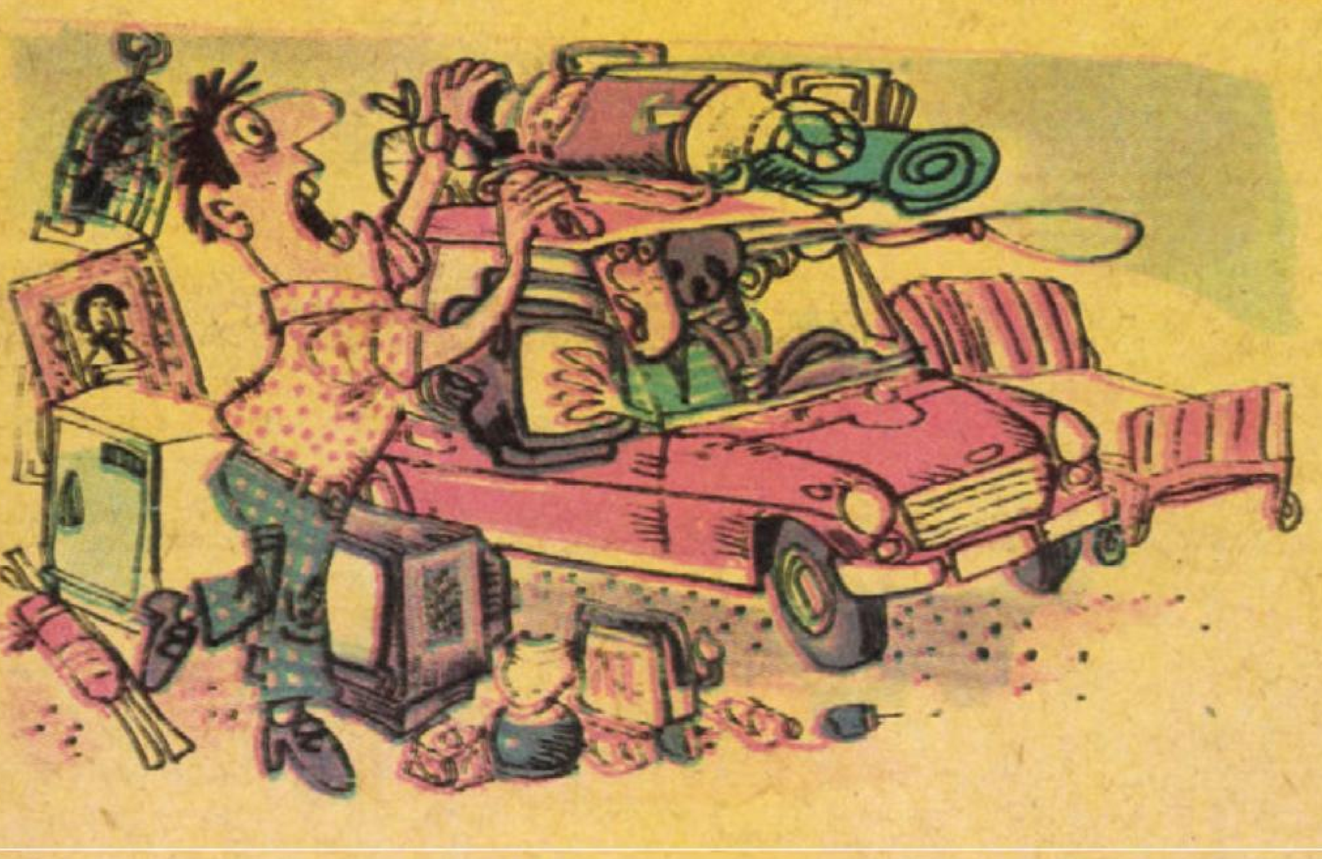
– Nekem szerencsém van, lusta a múzsám, mindig lebeszél a munkáról.

PESSZIMIZMUS

– Miért éppen ez a házasságunk sikerülne?

MENEKÜLÉS A CIVILIZÁCIÓBÓL

Férj: Nem fér be?

Feleség: Nem, ez a frizsider már nem.

Férj: Akkor tedd át a televíziót a csomagtartóból a hátsó ülésre!

Feleség: Jó, de akkor hova tegyem a porszívót?

Férj: Vedd ki a szőnyeget, és tedd be a lábamhoz a turmixgépet és a kávéfőzőt.

Feleség: De akkor hová rakjam az írógépedet?

Férj: Az első ülésre.

Feleség: Ott vannak a pokrócok, az ágynemű, meg a viharkabátod.

Férj: És hol a csónak?!

Feleség: Keresztben.

Férj: Akkor tedd át a stéget a hátsó ülésre, a horgászbotomat pedig öleld át.

Feleség: Jó, de akkor hová tegyem a kenyérpirítót?

Férj: A pótkerék mellé.

Feleség: Már ott van a háromszög és a kanna.

Férj: És hol van a tapéta?!

Feleség: A tapéta melletted van az ülésen!

Férj: Ez a termosz!

Feleség: Akkor add ide, átteszem a csomagtartóba és a szúnyoghálót teszem melléd!

Férj: A kávéfőzőt bepakoltad?!

Feleség: Azt hiszem, azt otthon felejtettem, de betettem a ventillátort, meg a tojástartót.

Férj: És a locsolókannát?!

Feleség: Nem, csak a virágvágó ollót.

Férj: És a palacsintasütőt?!

Feleség: Csak a fütyülősfazekat!

Férj: Hát a vasalót?!

Feleség: Igen.

Férj: A konzerveket?!

Feleség: Mind itt van!

Férj: A fürdőkád?!

Feleség: A hátsó ülésen.

Férj: A bojler?!

Feleség: Elöl.

Férj: A rekamié?

Feleség: A motorházban.

Férj: A szifon?!

Feleség: Hoztam.

Férj: A szekrény?!

Feleség: Összehajtottam.

Férj: A magnó?

Feleség: A nyakamban.

Férj: Akkor indulhatunk.

Feleség: Igen.

Férj: Jót tesz nekünk egy kis kikapcsolódás a civilizációból!

Feleség: Igen. Látod, milyen szépen süt a nap, jót tesz nekünk egy kis kikapcsolódás a telkünkön, távol a civilizációtól.

Férj: Jesszusom, a fűnyírót betetted?!

Tormai László

ABSZOLÚT ŐSZINTESÉG

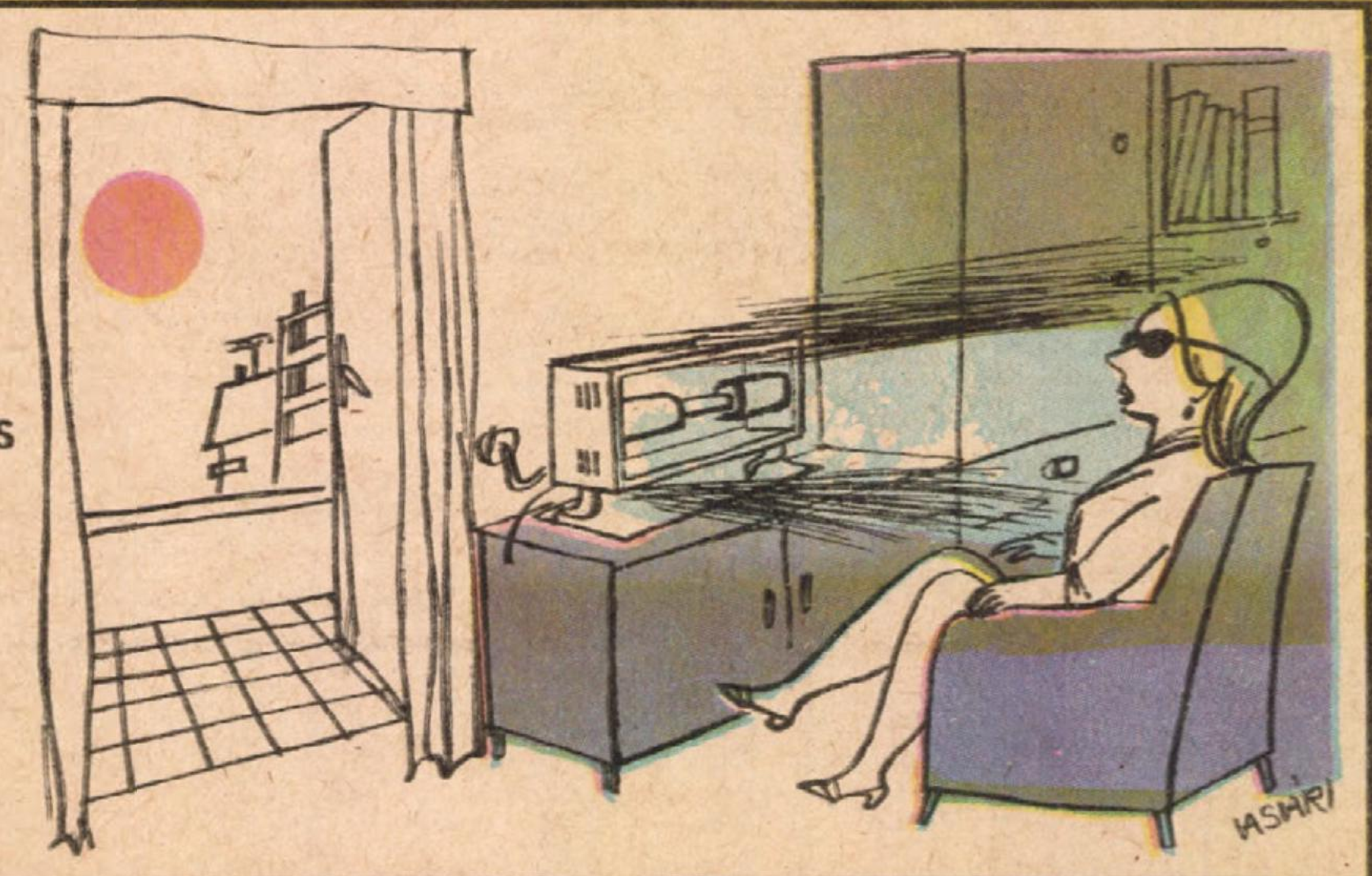
– Katika, két házasságkötésem közt, legyen a feleségem!

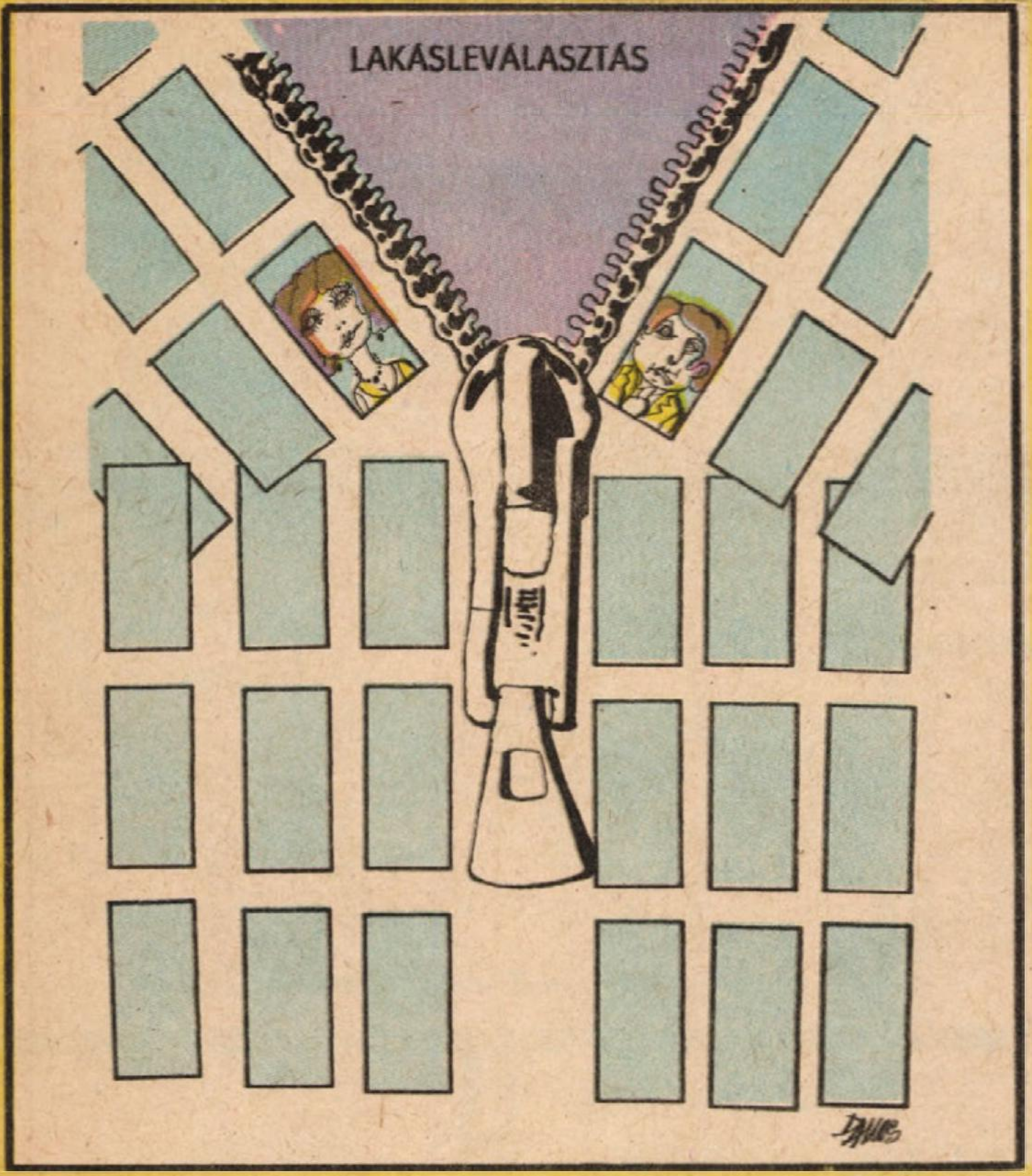
SZAKÁCSVERSENY

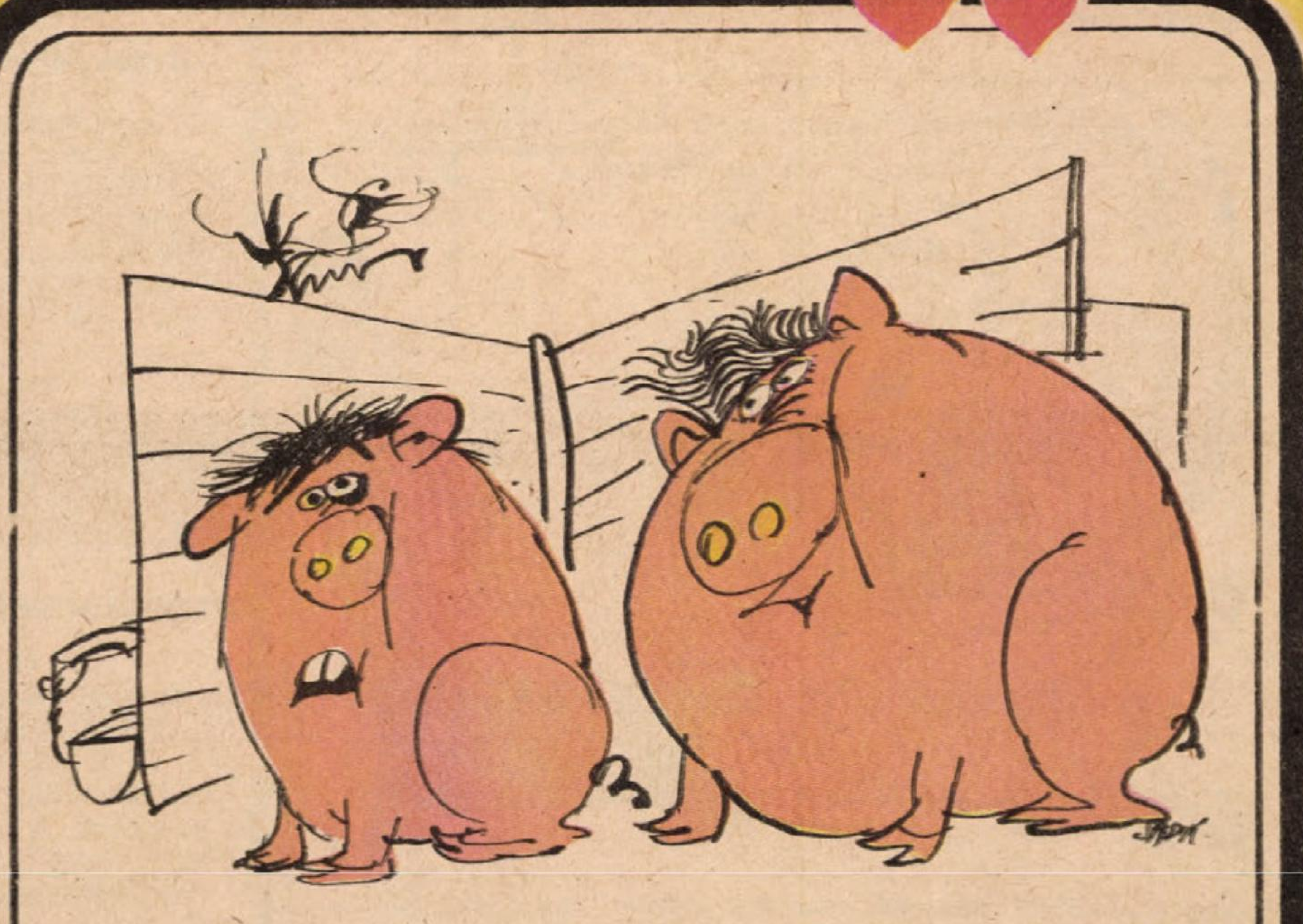

– Azt hiszem, gombában te verhetetlen vagy...

TAVASZI HALMOZÁS

– Pont vele kell leélnem az életem, mikor nekem mindig a sovány karaj tetszett!

KACSA-SZTORI

Borús, fénytelen napon történt az eset. Olyan se téli, se tavaszi napon, amikor az ember kedélyét kikezdi az egyhangú szürkeség, ráadásul még a hűvös szelek meg a latyak bátorítására a reuma is nekibuzdultan kínozza a térdeket, derekakat.

Ennek megfelelően a városligeti gőzfürdőben a hétköznap ellenére is jó a forgalom. Kabátos várakozók lesik türelmetlenül, hol üresedik meg egy kabin. Különben csendesen, álmosan, majdhogynem mogorván zajlik az öltöző megszokott élete.

Egyszercsak az egyik földszinti kabinból hápogás hallatszik. Kacsahápogás. Halkan, riadtan. Az egykedvűen készülődő vendégek fölfigyelnek, néhányan persze azonnal hozzászólnak az eseményhez.

— Na látja, minek ült annyit a vízben!

— Nézze meg az ujjait, úszóhártya nem nőtt köztük?

— Az Állatkert eggyel odébb.

Nagy dolog. Ma, amikor már a rádióban meg a televízióban is lépten-nyomon állatutánzók szerepelnek.

Most újra megszólal az állati hang, harsányabban, mérgesebben. De álljunk meg, hát ennyire pontosan azért nem lehet! A lábápolásra várakozók elbizonytalanodva néznek össze, csak nem ...? Sok minden megesett már az öreg fürdőben, de ez azért túlzás. A csipkelődések immár konkrét feltételezésekről tanúskodnak:

— Mi az, lekéste a veresegyházi gyorsot?

— Nem kelt el a piacon?

— Hogy méri a szárnyast, mester?

— Legalább tojó?

A fiatal kabinos, akinek a sorában sejthető az incidens, nem ilyen könnyelműen fogja föl a dolgot. Jött néhány bácsika szatyorral, nagy táskával, de hát ilyet... Sebes léptekkel száguld végig a kabinok között, és amikor ismét, most már minden kétséget kizáróan felcsattan az állat hangja, határozottan bosszússá válik. Ebből botrány lesz!

Emeleti kollégája a korlát mellé lép lesbe, onnan pásztázza összevont szemöldökkel a földszinti „ketreceket". A vendégek némi kárörömmel figyelik a dolgozót, akinek íme, ilyen rendkívüli bonyodalma támadt.

A kabinos gumipapucsában nesztelenül suhan arrafelé, ahol körülbelül rejtőzhet a levegőben lógó skandalum okozója. Jól „kagylózott": egészen a közelben van, amikor megint hápogni méltóztatik a potyavendég.

Szinte ugrik a fülkéhez, ahol épp akkor egyenesedik föl egy ősz fejű bácsi, száját még az artikuláció erőlködése tartatja fogva, szemében a tréfacsinálók öröme fénylik.

Megkönnyebbül a fiú, tulajdonképpen tudta is ő ezt, csak nem képzeli az öreg, hogy beugrott neki! Közömbösen lép tovább, mintha csak véletlenül járt volna arra, és fölényesen visszaszól:

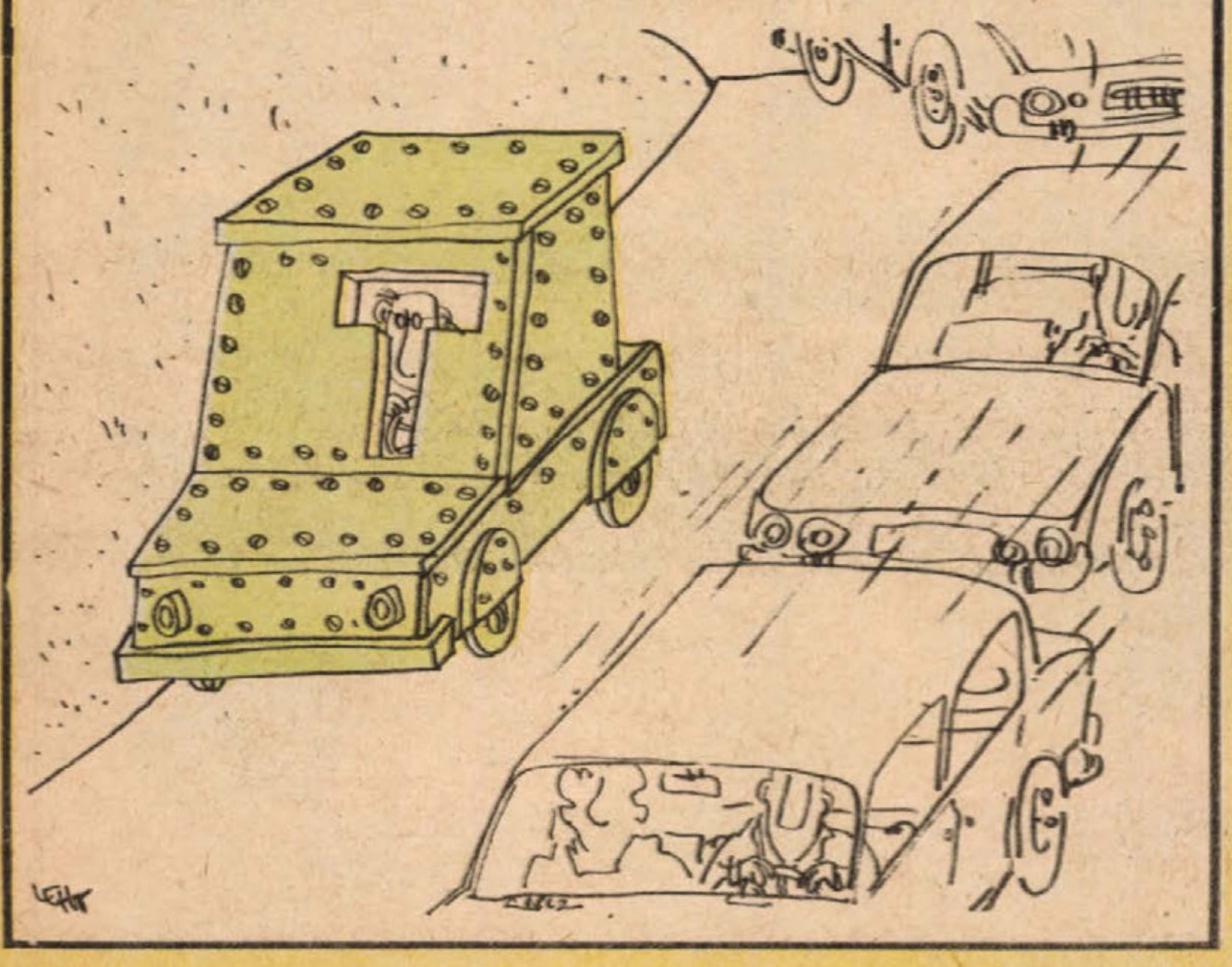
— Háp, háp ...

Ez persze gyenge másolat csupán, de az igazit produkáló bátyó azért diadalmasan válaszol a „társnak".

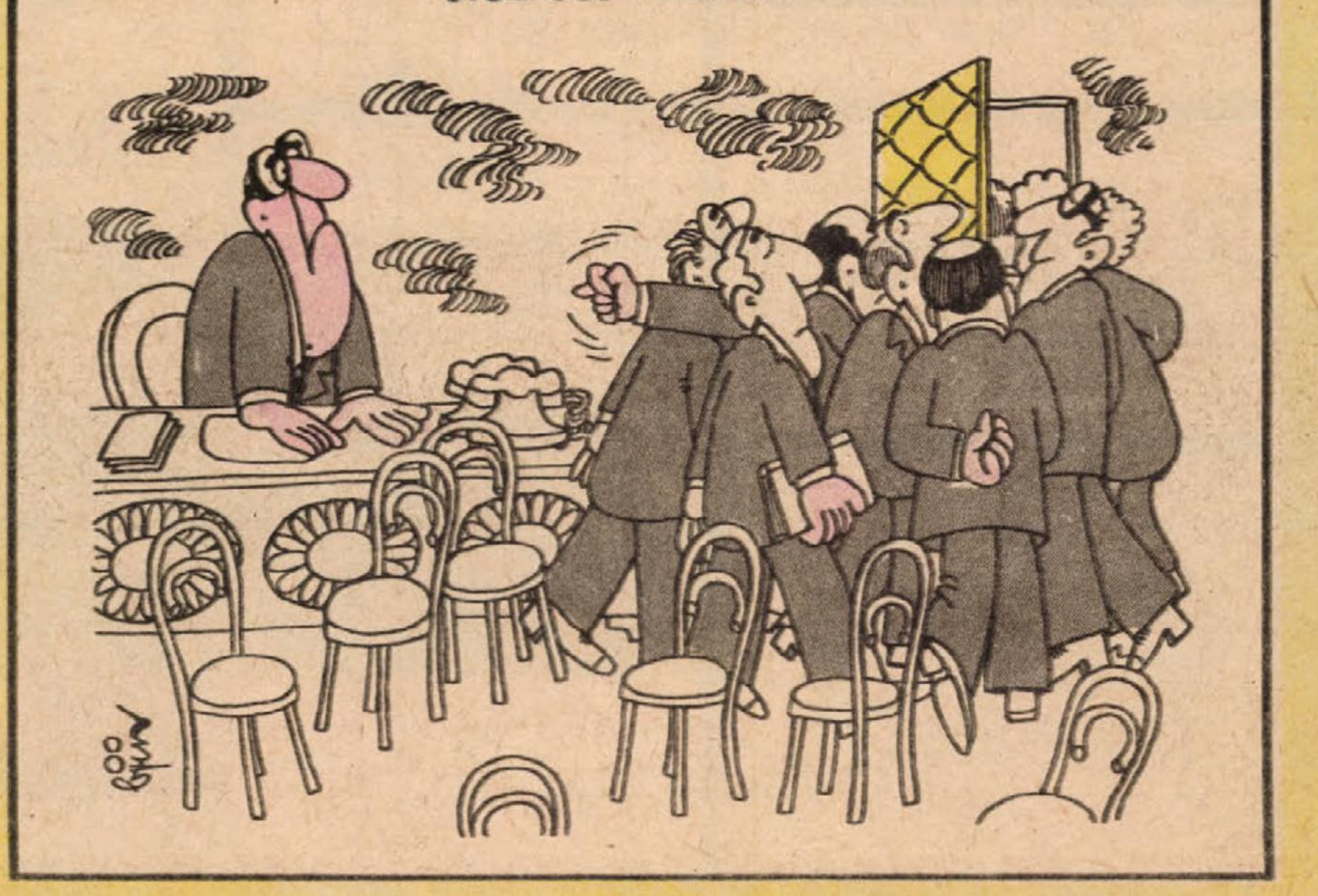
Az arcok mosolyognak, derű szökik az öltözőkbe, elűzve a dörmögő kedvetlenséget. És ha jól meggondoljuk, ez is ér annyit, mint egy közepes masszázs ...

Szabó L. Antal

AZ ELSŐ ÚT

UTÓLAGOS VÉLEMÉNY

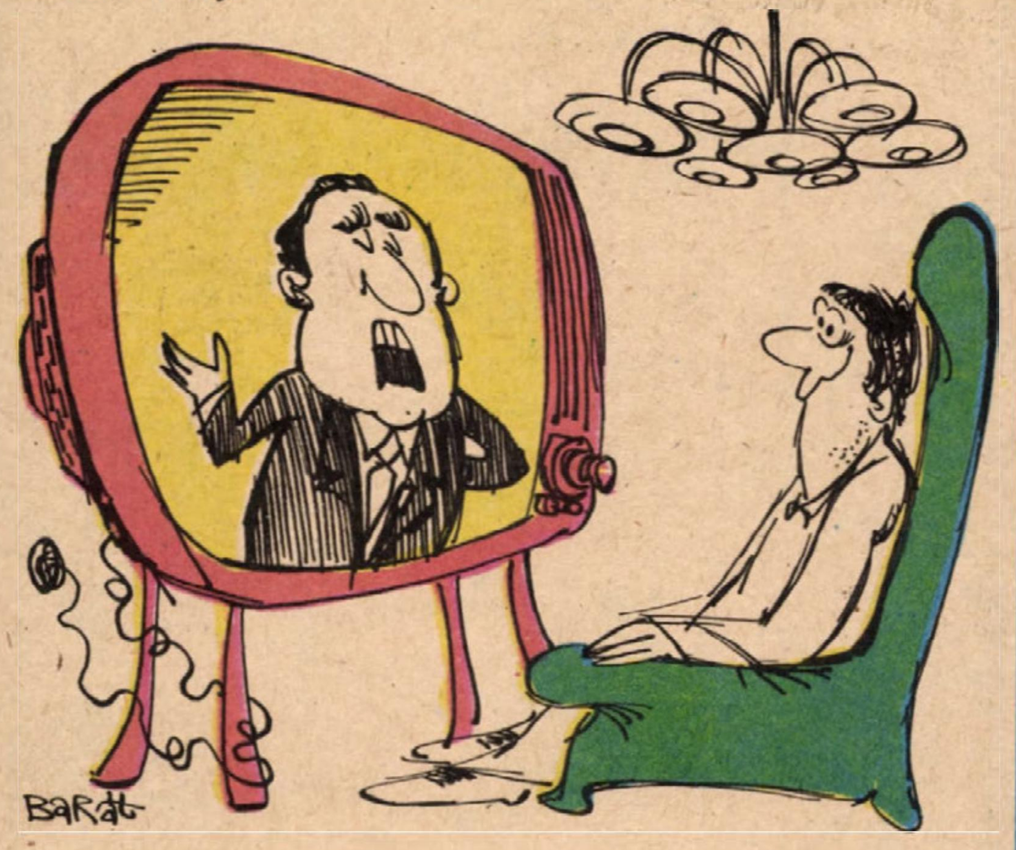

Nagy Richárd, a Magyar Televízió elnöke kérdezi a Ludas Matyi munkatársaitól:

MELYIK A KEDVENC TÉVÉMŰSORUK?

Barát József:

– A Családi kör, mert minden jelenet után elmagyarázza az okos ember, hogy mit is láttunk az előbb.

Árkus József:

A legszívesebben azt nézem, amikor a tévéhíradóban a Magyar Televízió elnöke műsorcsere-egyezményt ír alá a patagon tévé elnökével, mert reménykedem benne, hogy ennek gyümölcseként rövidesen patagon-estet is láthatunk.

Tormai László:

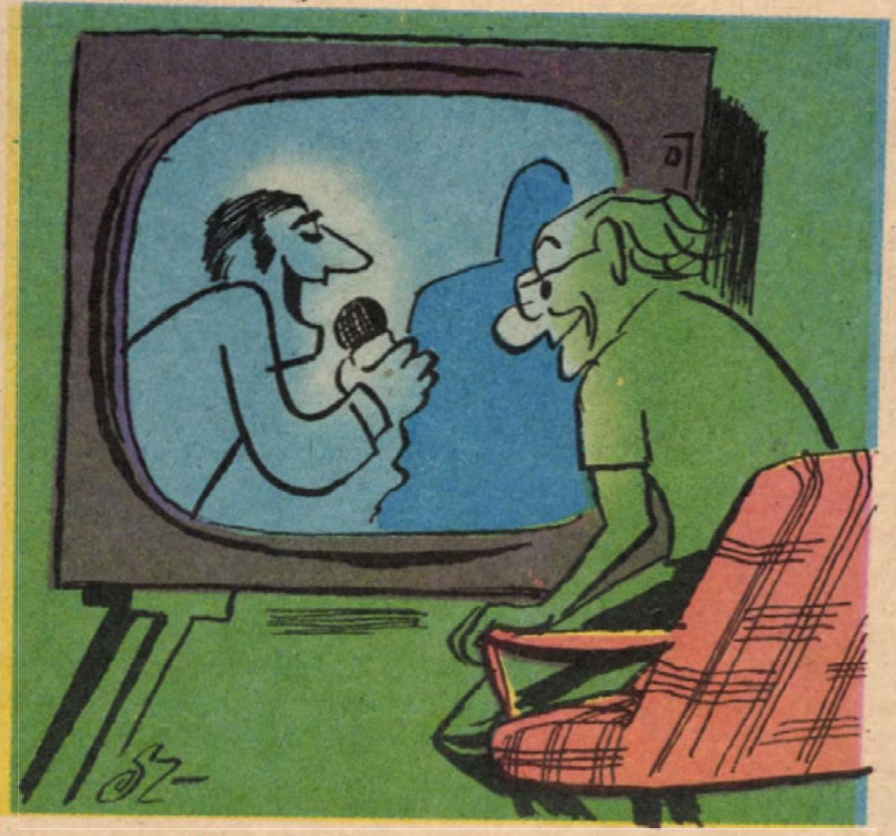
A Lehet egy kérdéssel több? Mert a múltkor is felismertem egy vízöblítő tartályt belülről.

Dallos Jenő:

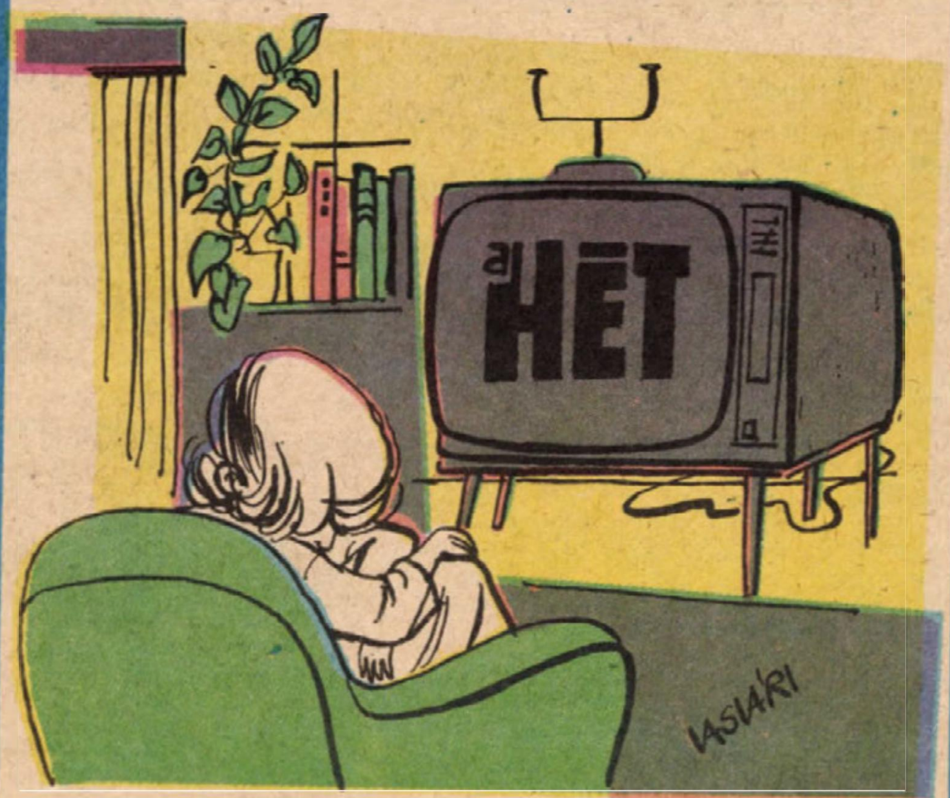
– A Játék a betűkkel.

Szűr-Szabó József:

– Amikor a riporter bátran szemébe mondja a miniszternek, hogy mennyire tiszteli!

Vasvári Anna:

– A Hét, háromnegyed nyolctól.

Radványi Barna:

A Jogi esetek. Utánuk mindig megnyugszom, hogy nem is történt velem semmiféle igazságtalanság.

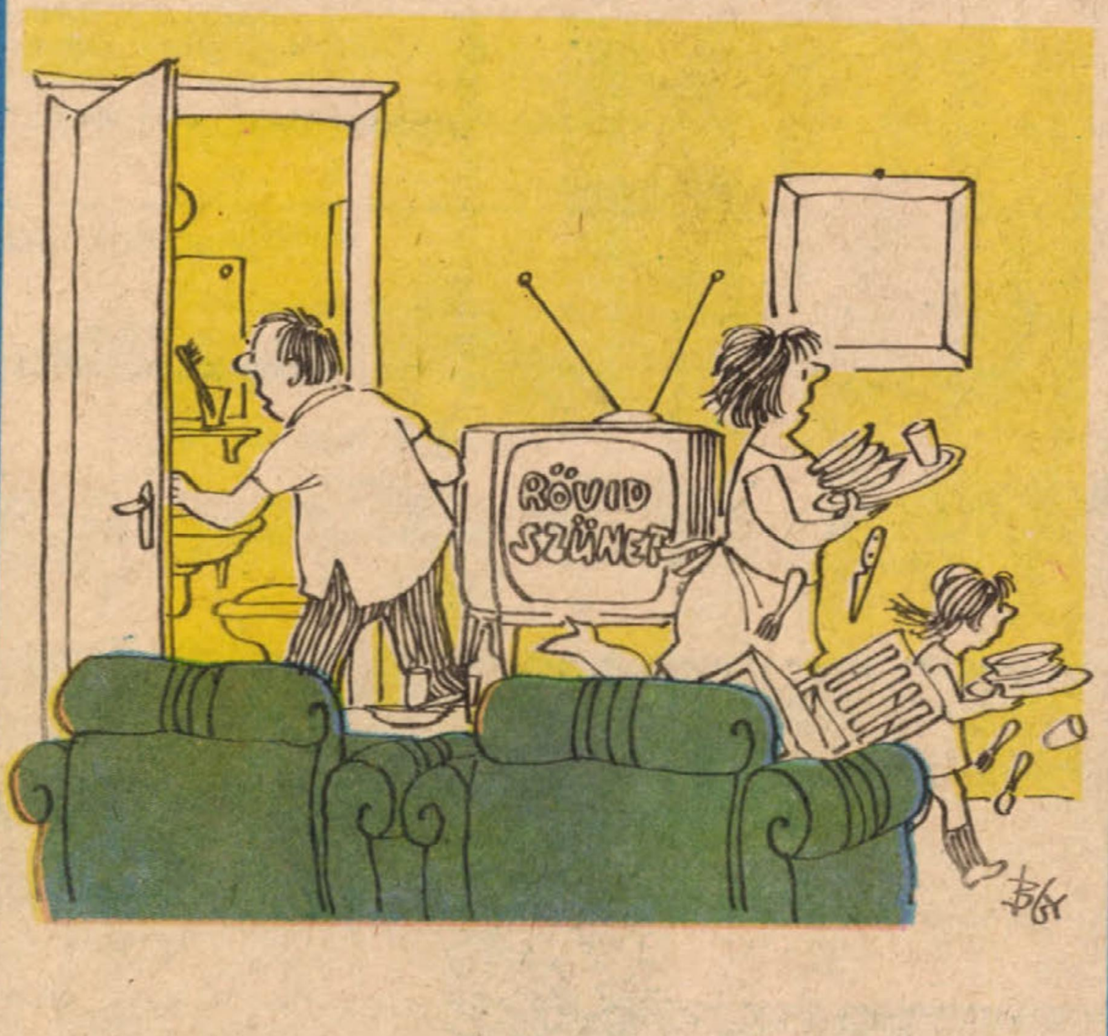
Palásti László:

A színházi közvetítések, mert előadás után nem kell tolonganom a ruhatárban és hamar otthon vagyok.

Barabás Tamás:

A Műsorainkat ajánljuk. Abból rögtön tudom, mit nem fogok megnézni a héten.

Brenner György:

– Szerény vagyok, ez.

Fülöp György:

– A Most mutasd meg!

Lehoczki István:

– A Világ Nagy Cirkuszai a tévéhíradóban.

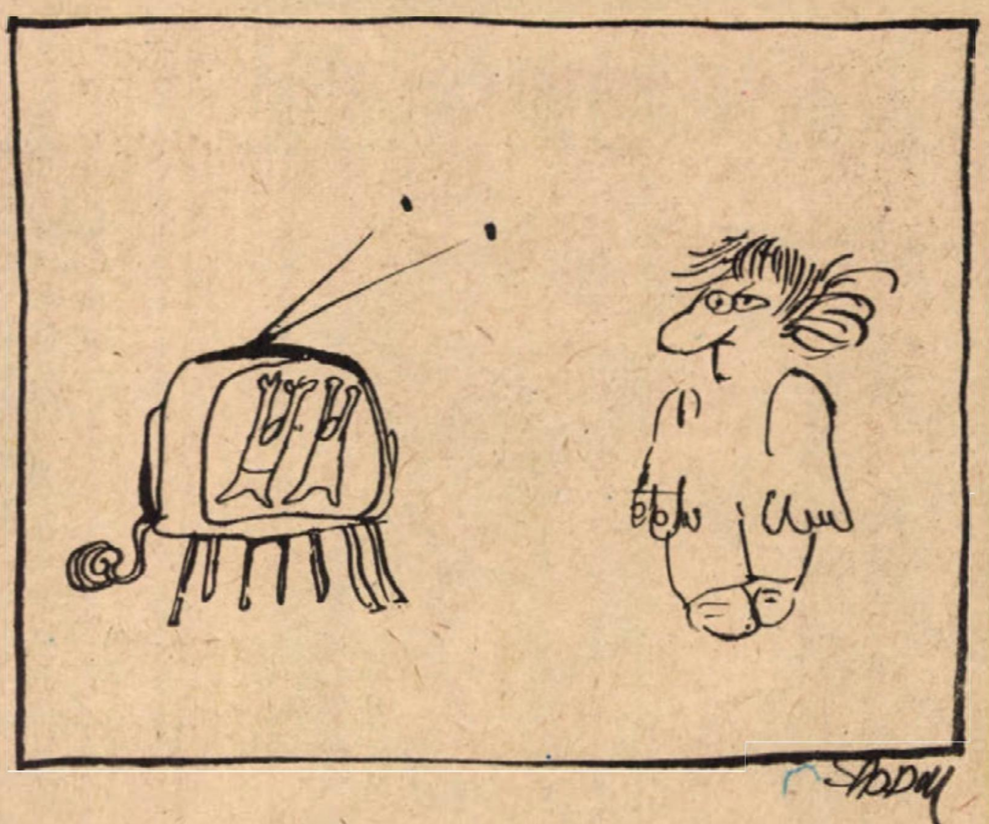
Mikes György:

Ezen én nem spekulálok, majd elmondja doktor Szecskő Tamás, hogy mi tetszett nekem.

Somogyi Pál:

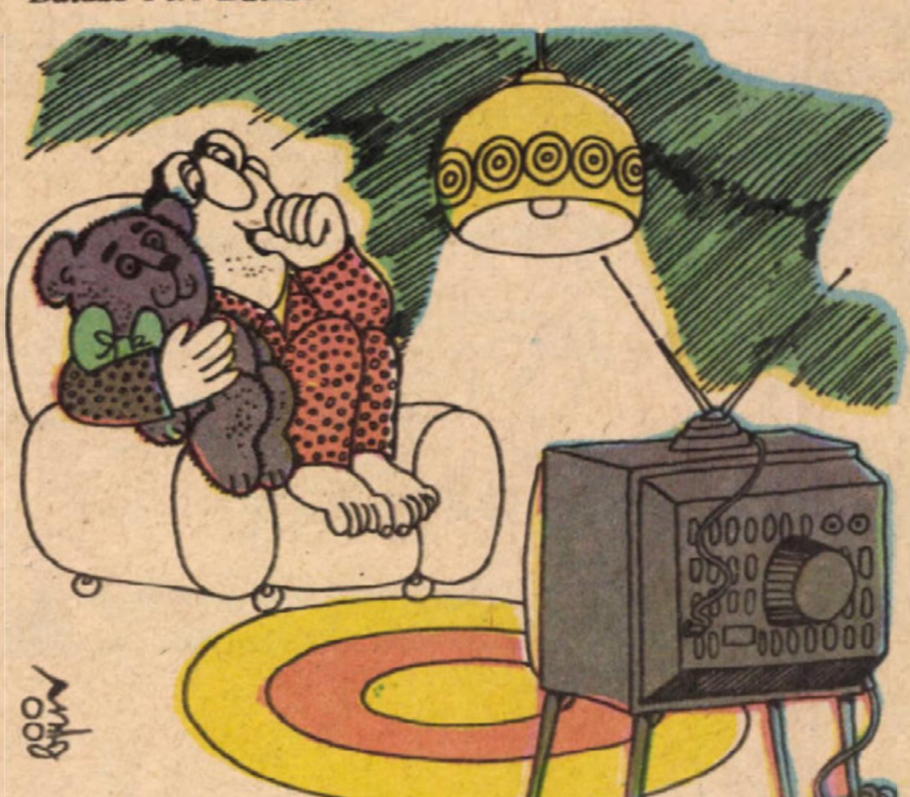
Az elektronikus tévéjátékot. Régi vágyam ugyanis, hogy egyszer szivarozva üldögélhessek egy virág kelyhében.

Sajdik Ferenc:

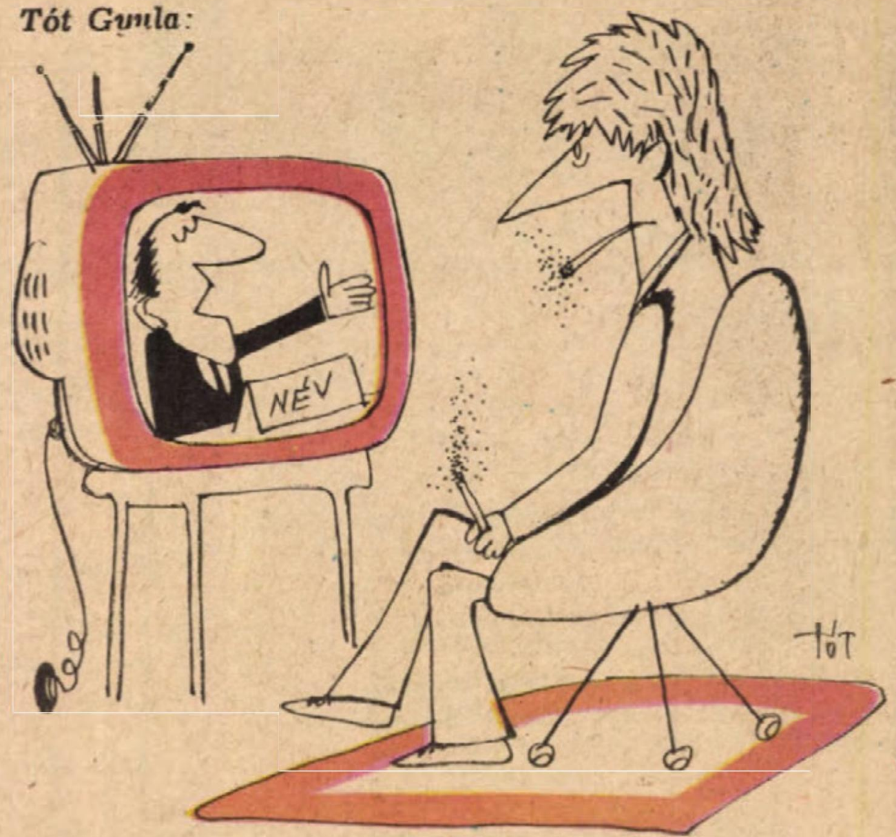
– Mindegyik, kivéve a tévétornát, mert lelkiismeretfurdalásom van, hogy én rajzoltam, de nem csinálom.

Balázs-Piri Balázs:

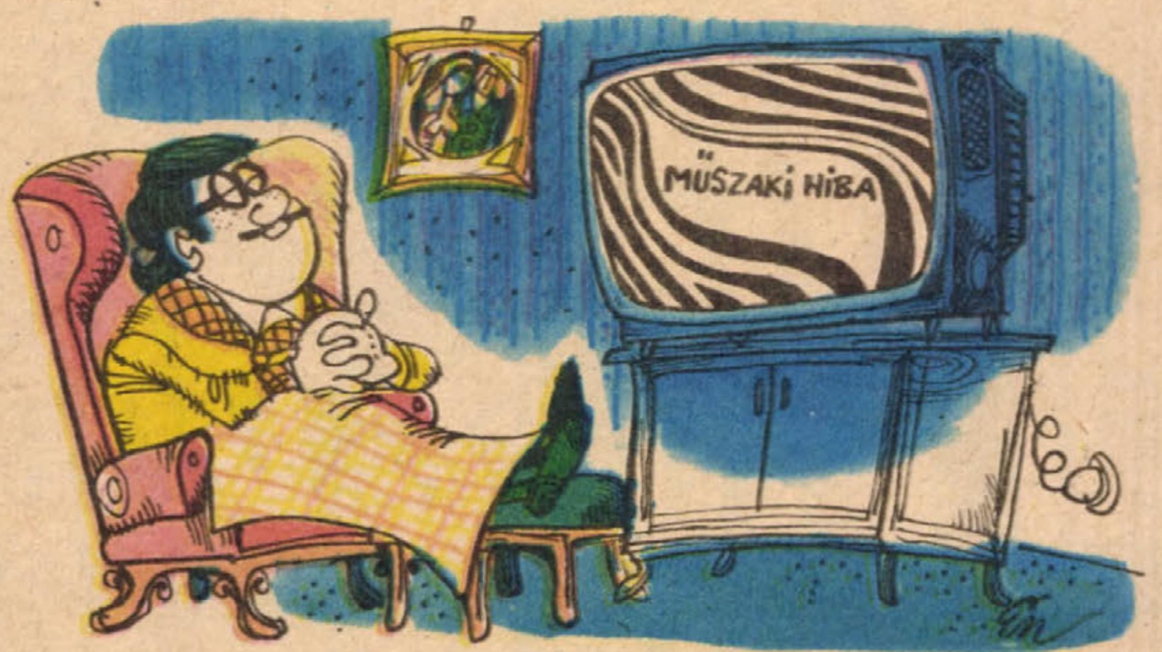
– Az Esti mese.

Tót Gyula:

– A Külpolitikai fórum, mert ott időről időre elmondják, hogy miért nem szeretjük azokat az államférfiakat, akiket nemrég még nagyon szerettünk.

Endrődi István:

– Ez, mert olyan Vasarelys...

Szilágyi György:

Molnár Margittól a sültek és a nudlik, a Deltából pedig egyedül a Kudlik...

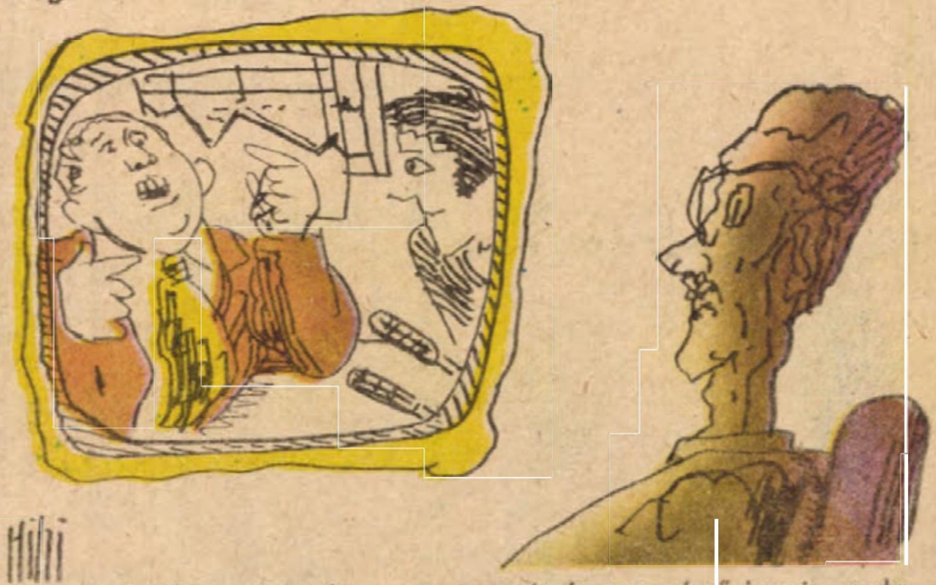
Peterdi Pál:

Az Eurogang. Ott tudniillik ötven perc alatt lefülelnek egy nemzetközi csempészbandát, amíg nálunk évekig nem vesznek észre egy sikkasztást.

Galambos Szilveszter:

A Családi kör, ha átalakítanák háromszöggé.

Hegedűs István:

– A Megmagyarázom a bizonyítványom című ipari-gazdasági fórum.

ZSÖLLYE

Egyik hetilapunk munkatársa jó néhány éve elárasztja a színházakat drámáival és vígjátékaival. Ettől az se tartja vissza, hogy eddig sehol nem került színre. Ennek ellensúlyozására, barátunk időnként elhíreszteli, hogy külföldi és belföldi színházak éppen most készülnek valamelyik remekművének az előadására. Valamelyik nap lelkendezve jött be a Fészek klubba. Maros Gábor meg is kérdezte:

— Mitől vagy ilyen jókedvű?

Az önjelölt drámaíró jó hangosan válaszolt, hogy mindenki meghallja.

— Egy darabom ma ment tizedszer Londonba...

Maros hitetlenkedett.

— Igazán?

A szomszéd asztaltól átszólt Tordy Géza:

— Hát persze. Postán!

A napokban Gálvölgyi János lakásán megszólalt a telefon. Amikor felvette, azonnal megismerte Szuhay Balázs hangját, noha az csak annyit kérdezett:

— Halló, ki beszél?

Gálvölgyi azonnal kész volt egy kis ugratásra.

— Itt Budapest legjobb parodistája! És ott?

Szuhay gondolkodás nélkül válaszolt:

— Bocsánat, akkor téves kapcsolás. Úgy látszik, a saját számomat tárcsáztam...

*

Hallottad? Új magyar tévéfilm készül, szenzációsan meglepő szereposztással.

— Mi benne a szenzációsan meglepő?

— Lukács Sándor nem játszik benne!

*

A Fészek Klub éttermében vacsorázik az ismert színpadi szerző, aki a nagyközönség előtt vígjátékairól híres, szűkebb körben az étvágyáról, valamint arról, hogy fantasztikus hangerővel szürcsöli a levest, csámcsogva eszi a sültet és a köretet. Egyszerre csak fiatal színészekből álló vidám társaság viharzik be az étterembe, leülnek a szerző melletti asztalhoz és nagy nevetgélés közben vidám történeteket mesélnek.

Szerzőnk mind idegesebben figyeli a hangoskodó fiatalokat, miközben nagy buzgalommal cuppogtat egy libacombot. Egyszerre csak nem bírja tovább és átszól a másik asztalhoz:

— Lesz már végre csend?! Hogy lehet ilyen lármát csapni egy étteremben? Még azt sem hallom, hogy mit eszem!

Rátonyi Róbert

SZILÁNKOK

HIRDETÉS

VI[illegible]ERT KERESEK, AKI MI[illegible] NEKEM AD IGAZAT!

ÉRETTSÉGI TALÁLKOZÓ

— Tanár úr, én ma sem készültem. Legyen szíves, fizesse ki helyettem a cechet.

MAGAS JUTALOM

Keresztrejtvényünk helyes megfejtői egy másik keresztrejtvényt kapnak.

SZÉP KIS SZÜLŐ

— Fiacskám, én a te korodban már a saját kezemmel kerestem meg a mások pénztárcáját.

HÁZASSÁG

— Kérek két mozijegyet, de ne egymás mellé, mert a feleségemmel vagyok.

JAVASLAT

Engedélyezzék végre nálunk is a szexfilmeket! Esetleg azzal a kikötéssel, hogy senki nem nézheti meg.

KÜLÖNÖS

— Nekem már nincsenek illúzióim — mondta a cirkuszi illuzionista.

FÉRFISZEMMEL

— Ha már ilyen szép nő Éva, legalább ne lenne ilyen okos.

BECSÜLETSZÓ

— Add a becsületszavad, hogy hazudsz. Akkor hiszek neked.

JAVASLAT

A közlekedési szabályok ellen vétőket tiltsák el attól, hogy az utcára menjenek.

MEGÁLLAPÍTÁS

Egyetlen nőt sem ismerek, akit igazán ismerek.

HIBA

— A nőnek főbérleti lakása van, kedves is, szép is, egyetlen hibája, hogy a feleségem.

Galambos Szilveszter

HÁTHA VALAKI NEM ISMERI

Hamburgból érkezett.

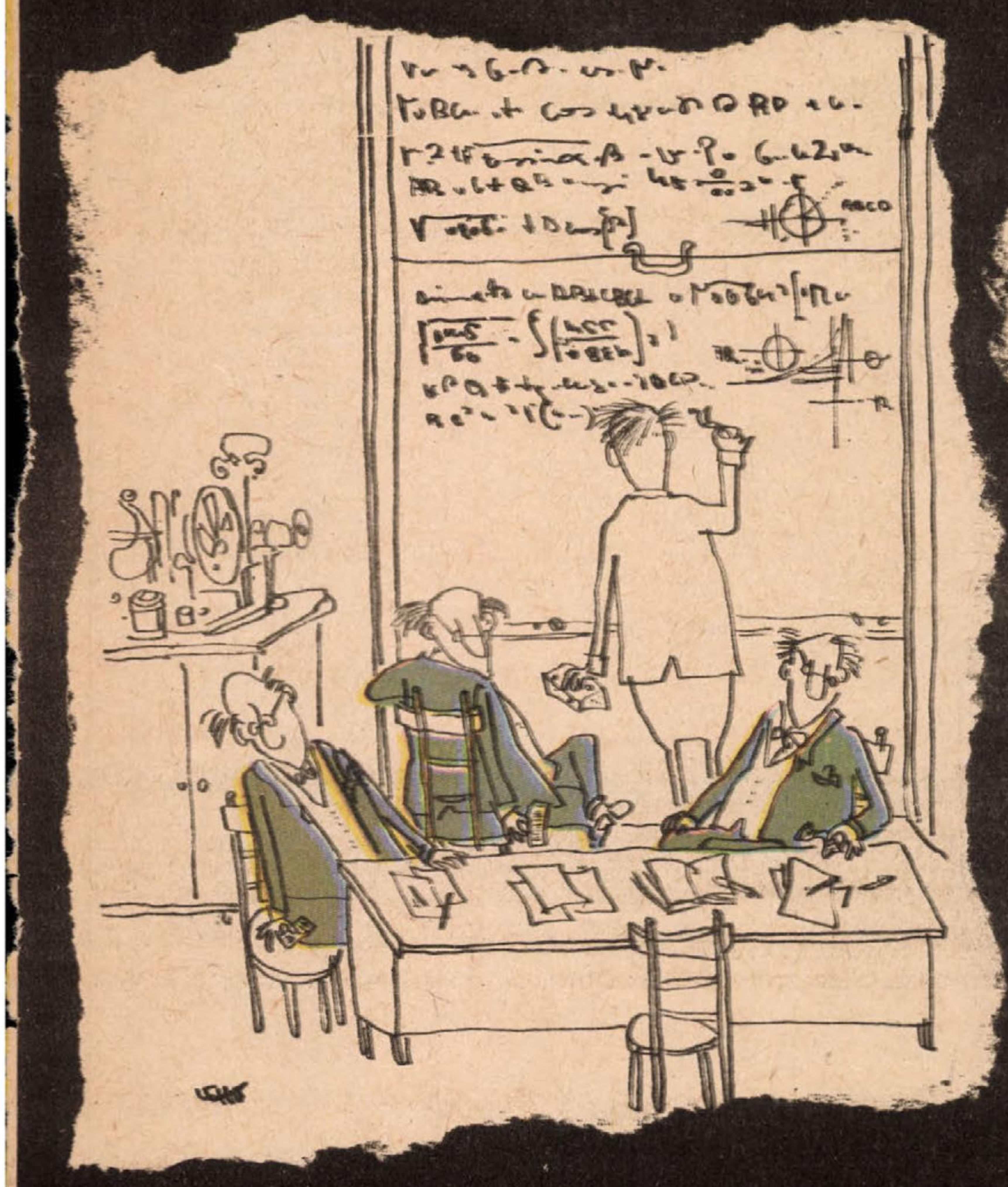
— Tudod, Hans, valahányszor a tengerre nézek, mindig a jegyességünk jut az eszembe.

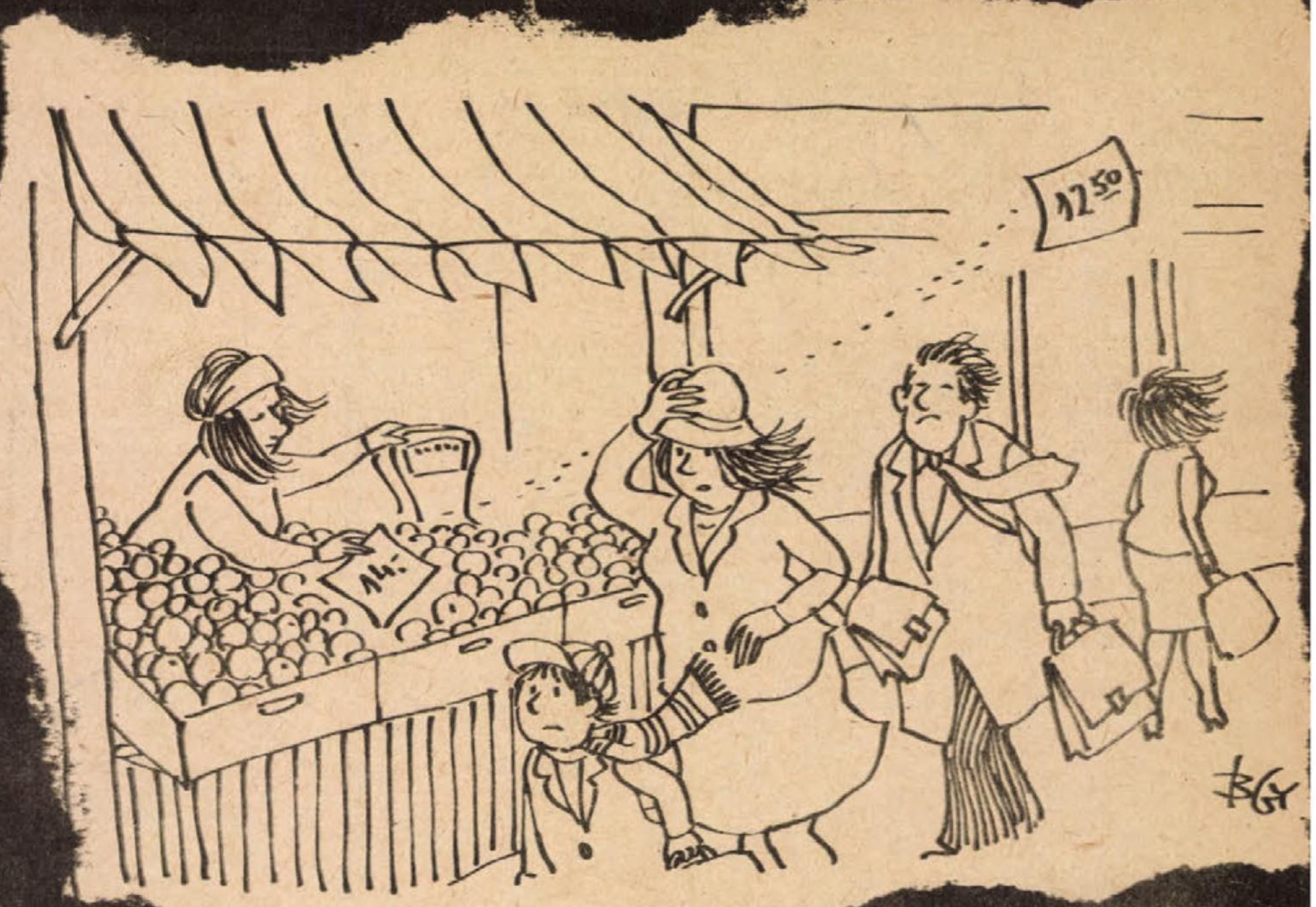
— Miért, drágám?

— Mert annak sem látni a végét.

HIVATAL

CETLI

BRENNER
LEHOCZKI
HEGEDŰS
FÜLÖP
BALÁZS-PIRI
SAJDIK

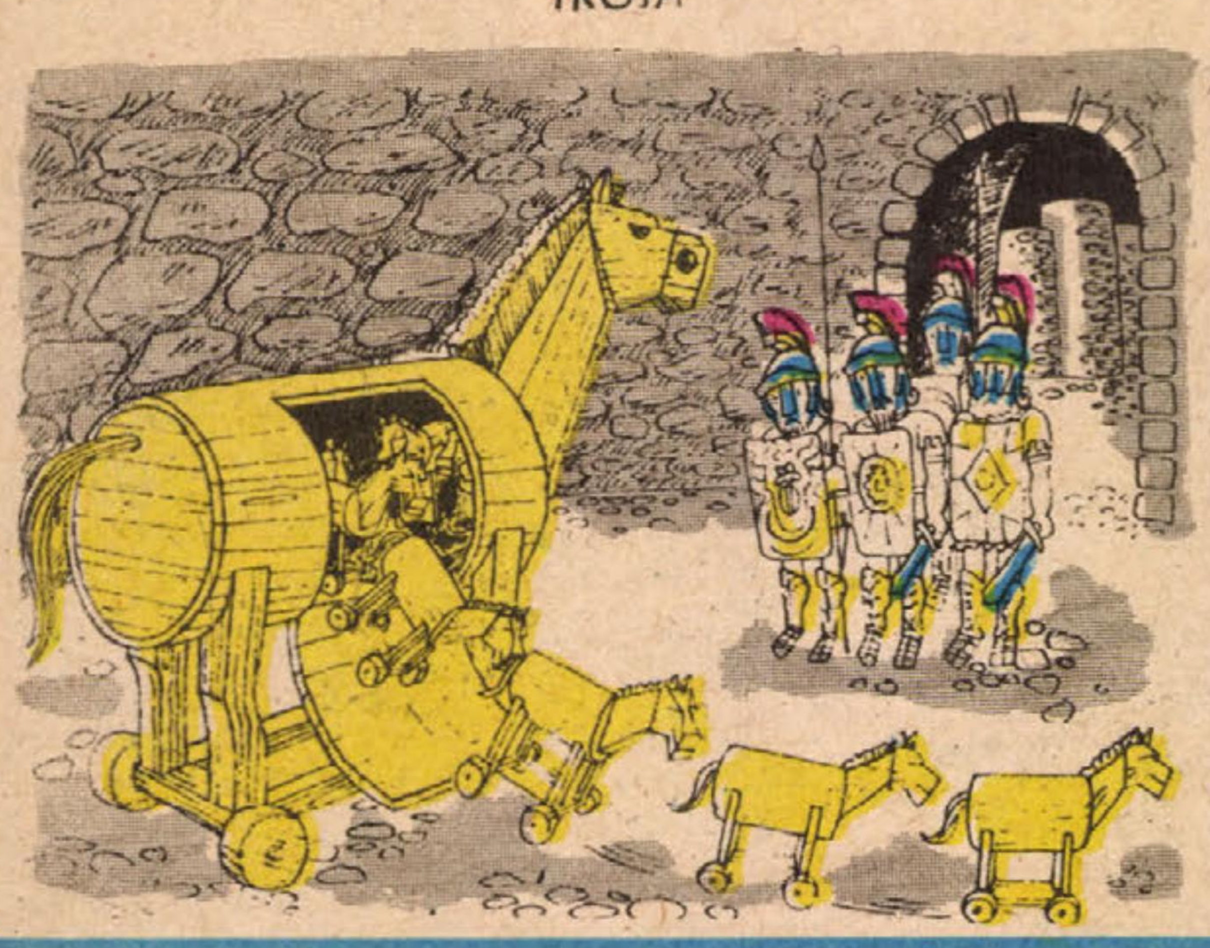

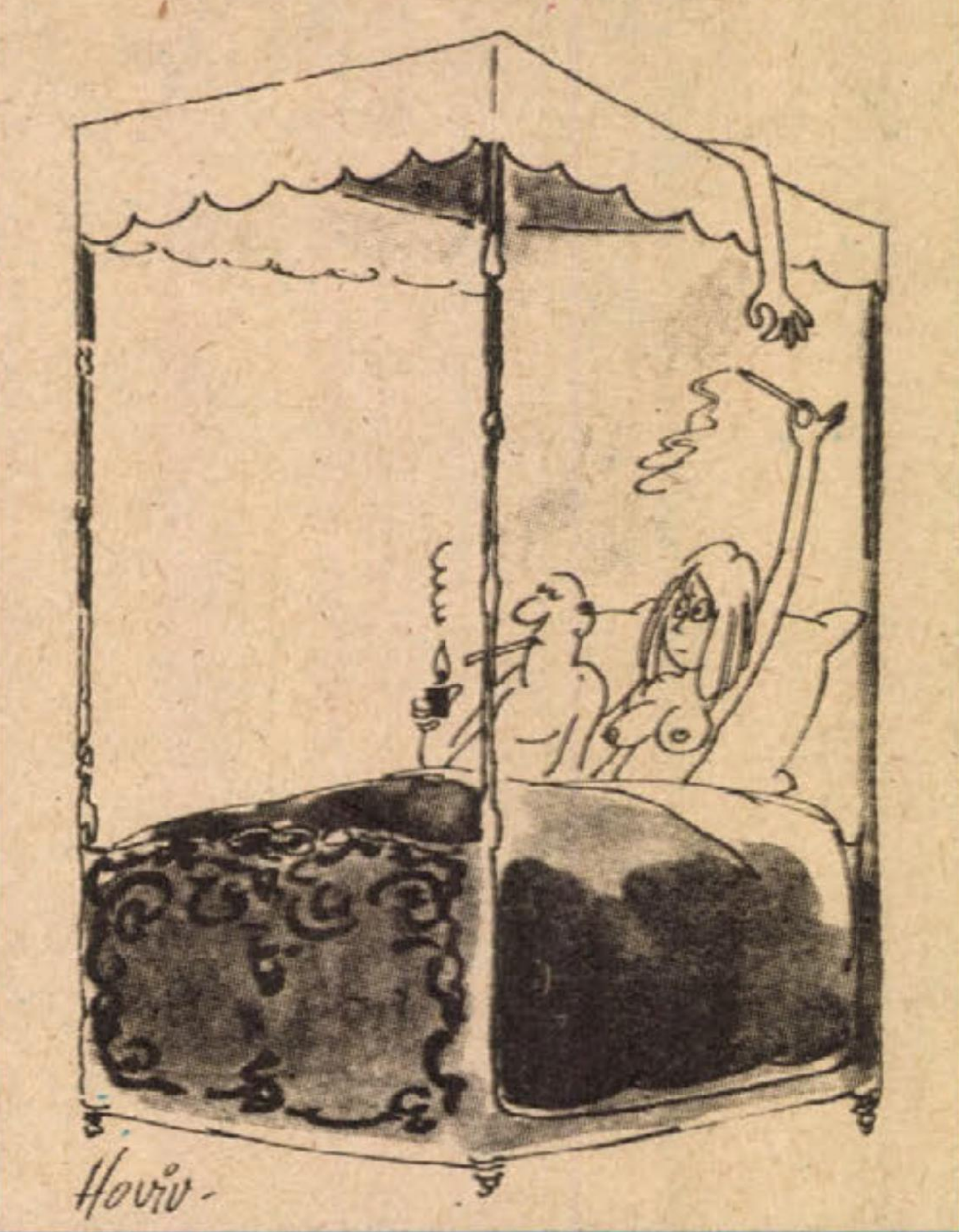

IMPORT HUMOR

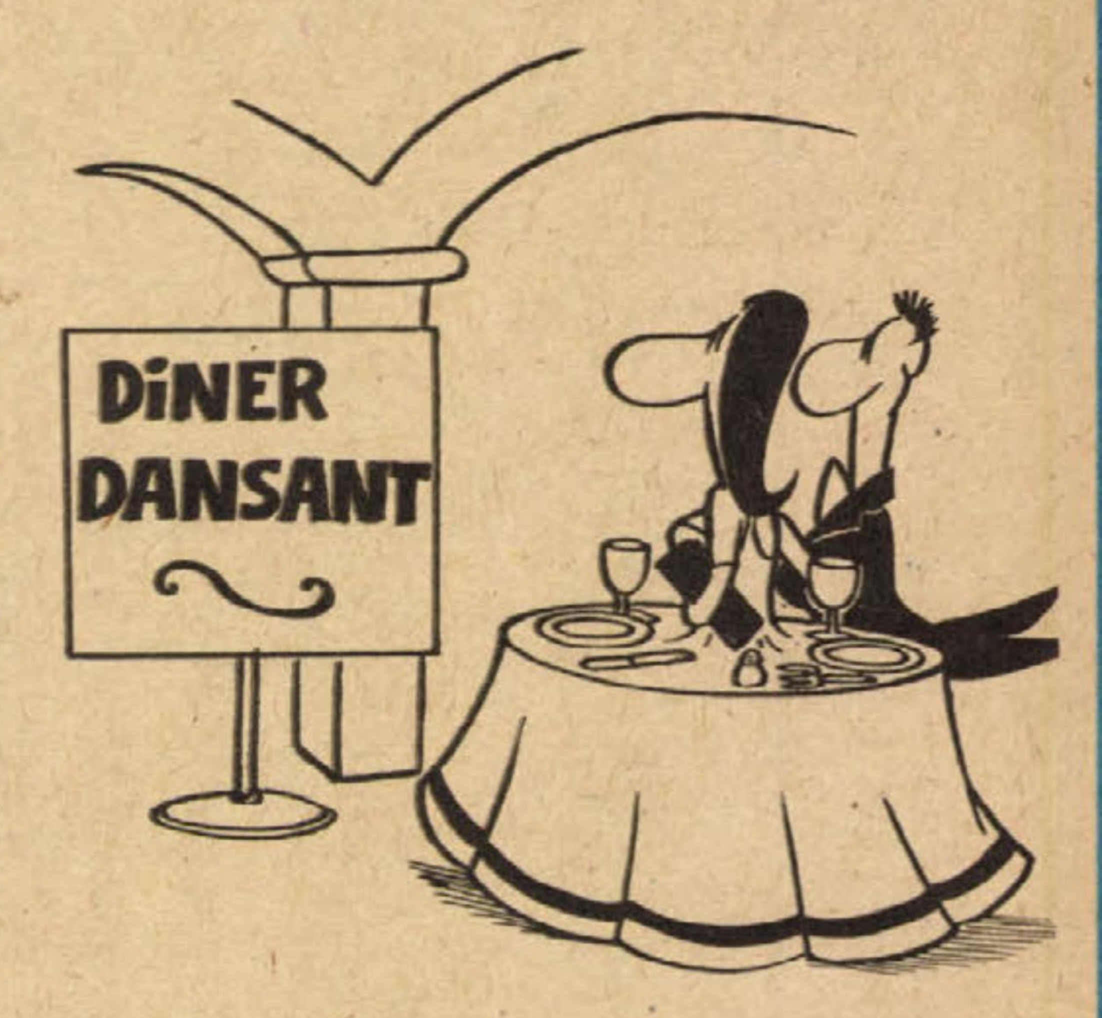
TRÓJA

A DOHÁNYZÁS ÁRTALMASSÁGA

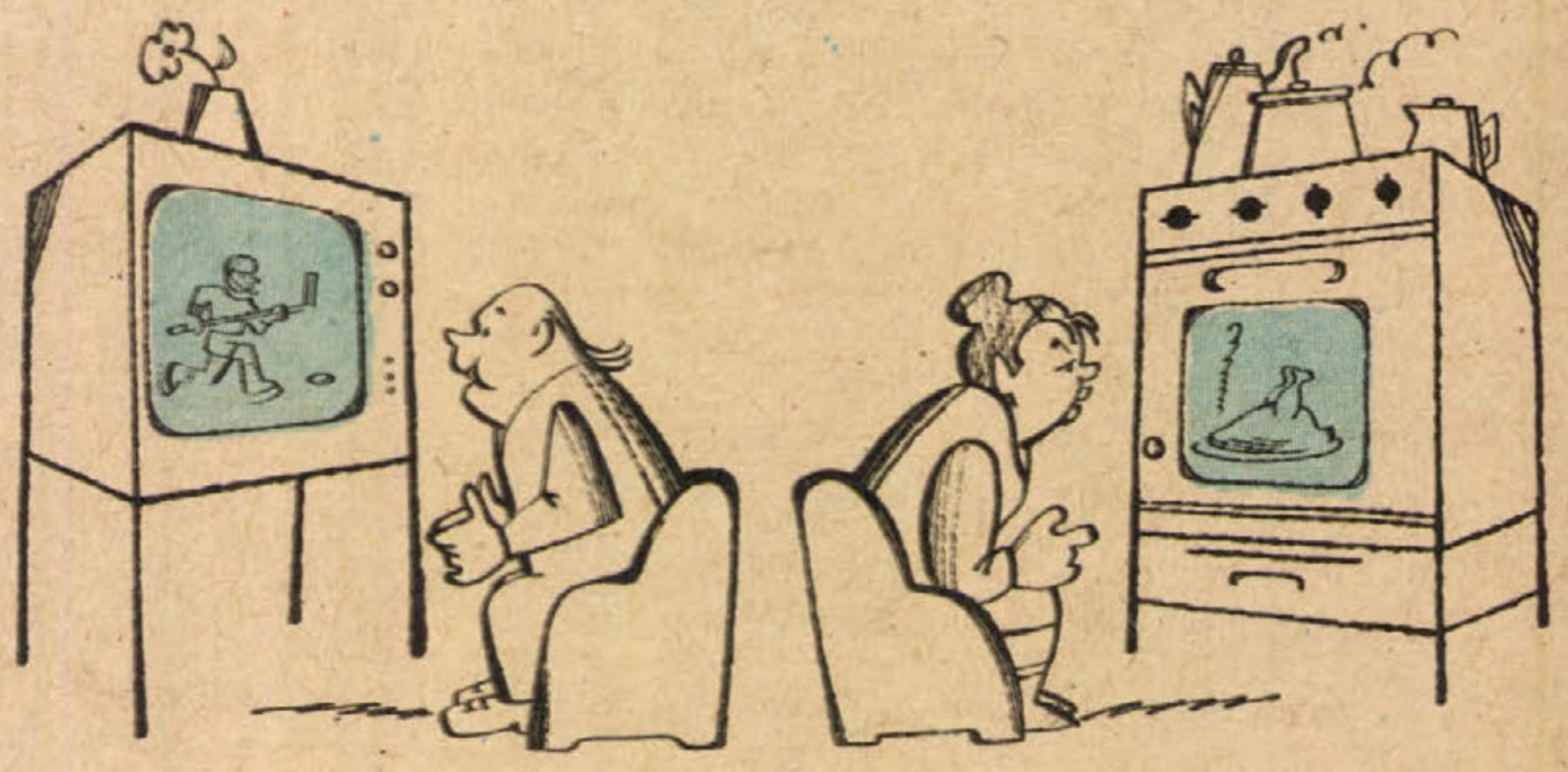
PRAKTIKUS VISELET

TERMÉSZET UTÁN

ÉRDEKLŐDÉSI KÖRÖK

HÁTHA VALAKI NEM ISMERI

— Maga törvényes há- [illegible]ágból született?
— Félig-meddig.
— Hogyhogy félig-meddig?
— Az apám nős volt, az [illegible] hajadon.

Két barát találkozik az utcán. Az egyik ünnepélyesen bejelenti:
— Öregem, döntöttem! Megnősülök! A szülei beleegyeztek, ő beleegyezett, és a férjének sincs semmi kifogása.

AZ OLVASÓ OLDALA

Panaszok nyomában

TELEFONÁLJUNK VIDÁMAN

Lékai Andorné olvasónk (Apály utca 2/d — 1134) a Ludas Matyinak címzett borítékba a Lipót Távbeszélő Üzemnek szóló, — ahogy ő írja — nyílt levelet tett. Elpanaszolja benne, hogy beázás miatt elnémult telefonvonalát a posta áldozatkész műszerészei 24 órán belül megjavították ugyan, de rosszul. Valami átkötés folytán az egész házban mindenkit a más számán kerestek a hívók.

Olvasónk hosszú és nyílt levele bánatot és bosszúságot tükröz. Valószínűleg azért került ebbe a szomorú lelkiállapotba, mert nem olvassa a napilapokban oly sűrűn megjelenő híreket, tudósításokat arról, hogy a Beloiannisz már megint milyen sok telefonkészüléket gyártott a különböző külföldi államoknak és a Budavox újra csak mily sok magyar telefont, telefonközpontot, telefonzugehört exportált különböző országokba!

Itt a legfrissebb hír, egyik nagy reggeli lapunkban: „Magyar szabadalom a telefonhibák keresésére. A Posta Kísérleti Intézetben kifejlesztettek egy olyan automata berendezést, amely naponta 1500 vonalat ellenőriz és húszféle hibalehetőséget észlel." Az automata hibakeresőt már gyártja is az érdekes nevű Telmes Műszergyártó Ipari Szövetkezet és a posta budapesti (és megyei) telefonközpontjait folyamatosan felszerelik majd ezzel a készülékkel. A rövid tudósítás egyelőre még nem beszél exportról, de hiszem, nincs messze az idő, amikor már Kuvaittól Peruig, ezzel a magyar szabadalommal keresi minden telefonközpont a hibát.

Addig is kérjük olvasónk türelmét. Meglehet, hogy előbb-utóbb — az új szabadalommal, vagy anélkül — megtalálják és kijavítják az Apály utcai telefonok hibáit is.

Barabás Tamás

Leveleslădánkból

A jótállási jegyen levő 29 budapesti Gelka-szerviz közül a lakásához legközelebb eső címet kereste ki *Németh István* olvasónk (Bp. Szegedi u. 60 — 1135) és oda vitte még jótállás alatt levő

elromlott magnetofonját. Ott, a Szent István krt. 18. alatti Gelkában közölték vele, udvariasan, hogy a Gelka már régen szakosította szervizeit és magnetofonjavításra azóta a fővárosban csak a Ráday u. 16. alatti fiók az illetékes. A szakosítás helyes, mert nyilván gazdaságos, de miért nem eszerint közlik a címeket a jótállási jegyeken? Miért cipelje az ügyfél, fölöslegesen, a készülékét, amíg megtudja?

9. számunkban közöltük *Kristófné Halász Erzsébet* olvasónk levelét az energiatakarékossággal kapcsolatban, ehhez szól hozzá *Kálmán Endréné,* (Bp. Thälmann u. 71/a — 1139), hangsúlyozva: nemcsak a csecsemők, de a 60 éven felüliek védelmében is kevés a 20°-os maximális hőmérséklet a lakótelepi panelos, hajszálvékony falú házakban, s nemcsak a csecsemők, az

öregek sem fürödhetnek 20°-os fürdőszobában. Noha, reméljük, magunk mögött tudjuk már az elmúlt hosszú és kemény telet, olvasónk véleményét továbbra is aktuálisnak tartjuk — és igaznak. — *Balogh Dénes* (Veszprém, Pf. 12/B) a regölyi tornateremről ír, amely társadalmi összefogással épült, szép lett, nemcsak az általános iskola használja, hanem a falu tömegsportmozgalmának is otthona. Az ablakokra azonban elfelejtettek

rácsot vagy védőhálót szerelni, így az oda pattanó labdák miatt azok sorra összetörtek. És most nem az ablakok megjavítására találtak végleges megoldást, hanem — betiltották a tornateremben az összes labdajátékot. Nesze neked foci, nesze neked kosárlabda, nesze neked tömegsport! 1979 a gyermekek éve, írja olvasónk, nem lehetne a regölyi gyermekeknek azzal örömöt szerezni, hogy nem a labdázástól tiltják el őket, hanem rácsokat szerelnek fel a tornaterem ablakaira?

Pályaalkalmassági vizsgán vett részt a közelmúltban *Oszvald János* olvasónk (Vác, Karcsú A. u. 1/c — 2600), egy ideiglenesen berendezett teremben, Budapesten. A vizsgázók olyan fegyelmezetlenül viselkedtek, annyira nem tartották be a vizsgáztatók utasításait, hogy olvasónk véleménye szerint az ilyen jelentkezőket hosszabb időre el kellene utasítani, mert valószínű, hogy a forgalomban sem fogják betartani a figyelmeztető táblák utasításait.

Ludas Matyi azt üzeni

Több kedves olvasónk küld be szerkesztőségünkbe írást saját név és pontos cím alatt, de kérik, hogy álnéven jelentessük meg írásukat, mert soha nem lehet tudni. A problémánk csupán az, hogy többnyire az álnév vicces, nem pedig a beküldött írás.

Jerney Tiborné, budapesti nyugdíjas levelében azt kérdezi: *„Olvastam az újságban, hogy Kovács Irén, bükkábrányi éttermi felszolgáló kétszáz Márka-kupakot küldött be a múlt évben, és a sorsoláson ő nyerte a Ladát, a főnyereményt. Én is részt vettem ebben a versenyben, de én csak az általam elfogyasztott üdítőitalok kupakjaival tudtam indulni. Önök szerint nem egy amatőr kupakgyűjtőt kellene inkább Ladában részesíteni egy profi kupakgyűjtővel szemben?"* A kérdés Magyarországon jelenleg vitatott, és jelenleg mi sem tudjuk eldönteni, hogy a Márka-kupakok gyűjtésének versenyszabályzatában megkülönböztetik-e a profi gyűjtőt az amatőrtől. Talán össze kellene hívni a kupakgyűjtők országos bizottságát, hogy tisztázzák ezt a kérdést!

Igen sokan szívükön viselik Magyarországon a „viccgyártás" ügyét. Ezért havonta több kilónyi „Hátha valaki nem ismeri" stílusú viccet kapunk olvasóinktól. Üzenjük külső viccmestereinknek, hogy egyelőre ne küldjenek ilyen kis írásokat, mert egyrészt a legtöbbjüket már az őskorban is ismerték, másrészt szerkesztőségünk a huszadik század végéig bespájzolta magát ezekkel a pincétől a padlásig. Így csak 2000 utánra tudunk viccelőjegyzést elfogadni.

TÜCSÖK és BOGÁR

Ú. Dózsa—Videoton 4-0. Törőcsik nyolc szempár tüzében

Rémes, négyszemű futballisták!
(A Labdarúgás c. lapban fedezte fel Király Tivadar, pápai olvasónk)

Továbbra is szívesen fogadjuk, ha hasonló tücsköt-bogarat beküldenek hozzánk olvasóink. A legmulatságosabbakat ezeken a hasábokon közszemlére tesszük, beküldőjüket pedig honoráljuk.

Magyar századok

Egy sorozat újabb kötetei

A „Magyar századok" so- a megrendítő gyűjtemény-

Nincsenek szinkronban a történelemmel

Jóságos ég, még mindig nem . . . ?
(A Könyvvilág c. lap első oldalán észlelte Tímár György)

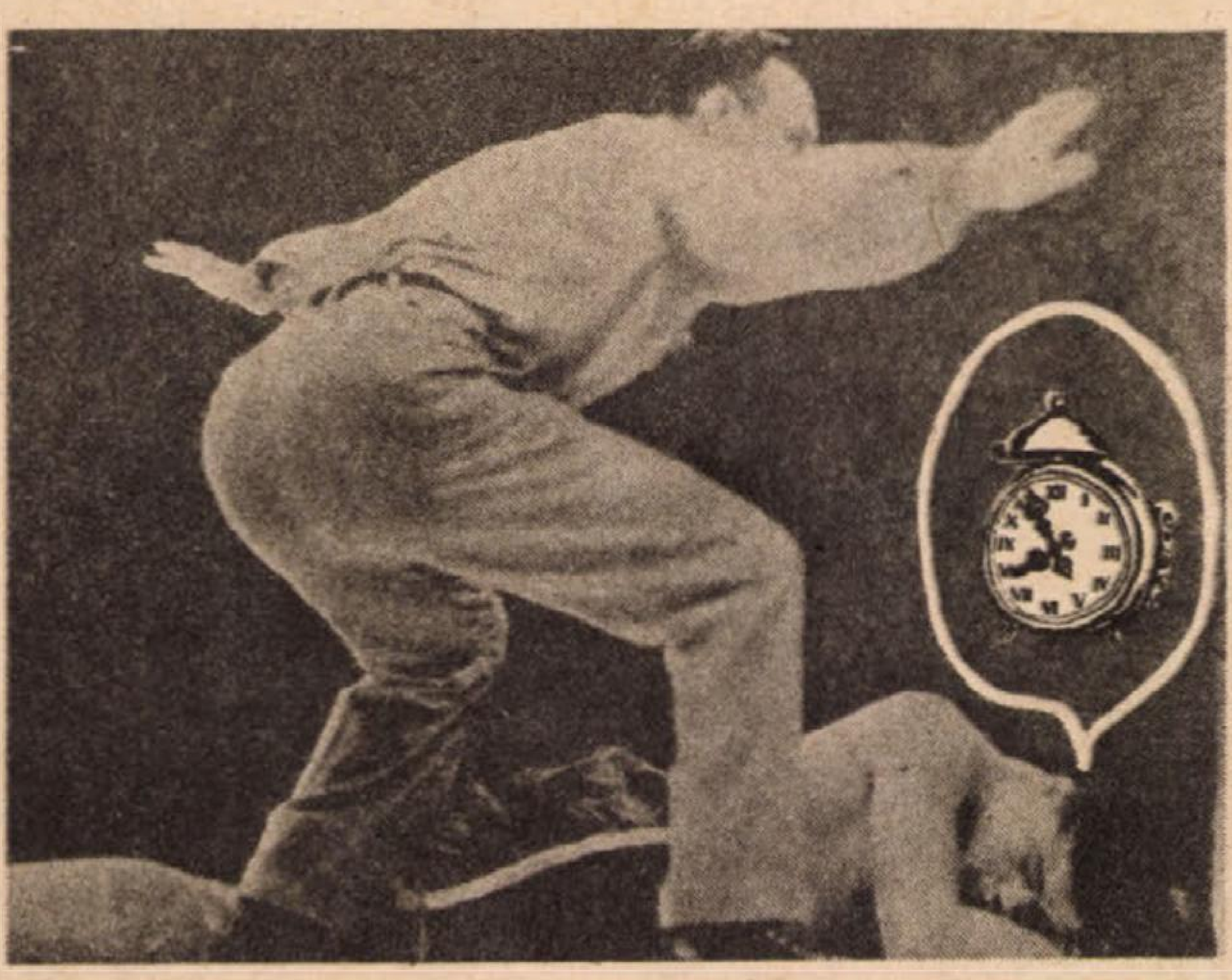
kezett, három perccel a mérkőzés előtt pedig végleg eldőlt a mérkőzés — és a magyar csapat — sorsa: újabb dán gól tette reménytelenné helyzetünket: 3:1.

Szóval bunda volt?
(A Magyar Nemzetben fedezte fel Lomoschitz Pál, soproni olvasónk)

kiszakad az emberből vagy benövi a dudva. *Sütő* András drámájának ívfénye két pólus között izzik föl ugyan, Kálvin és Szervét élethalál vitájában, de az igazság egy félreeső fordulópont, kívülálló középpont körül válik forgandóvá s hanyatlik alá. Ez a rejtett mozgató Fárel, aki a genfi pá-

Mindegy, csak forogjon!
(A Magyar Nemzetben észlelte Dr. Gaskó Béla)

FUSIZZON HUMORT! ÚJABB FORDULÓ

– Hiába mondja a bíró, hogy kilenc, mikor még csak nyolc lesz öt perc múlva...
(Dinnyés Károly, Kalocsa, Lenin u. 19. 6300)

A halottlátó asszony: Még három perc, és csenget a megboldogult...
(Veixl Józsefné, Budapest, Munkácsy M. út 49. 1205)

– A nőt keltsem fel, vagy lopjam el az óráját?
(Maroch Éva, Budapest, Bodza u. 35. 1104)

Adunk Önnek – ezúttal – két BOMBÁT

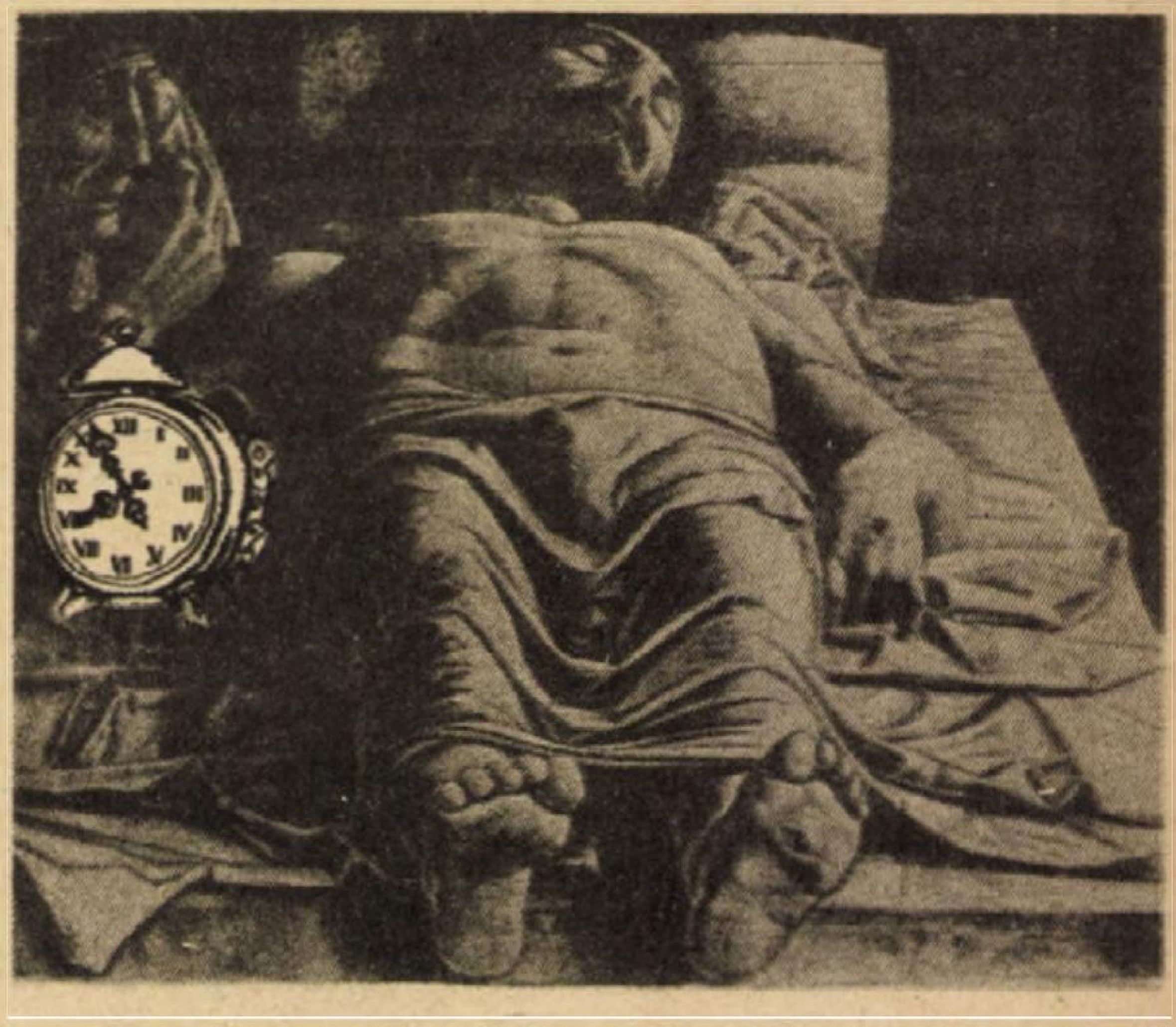

Kíváncsian várjuk, MIT KEZD ÖN A BOMBÁVAL?

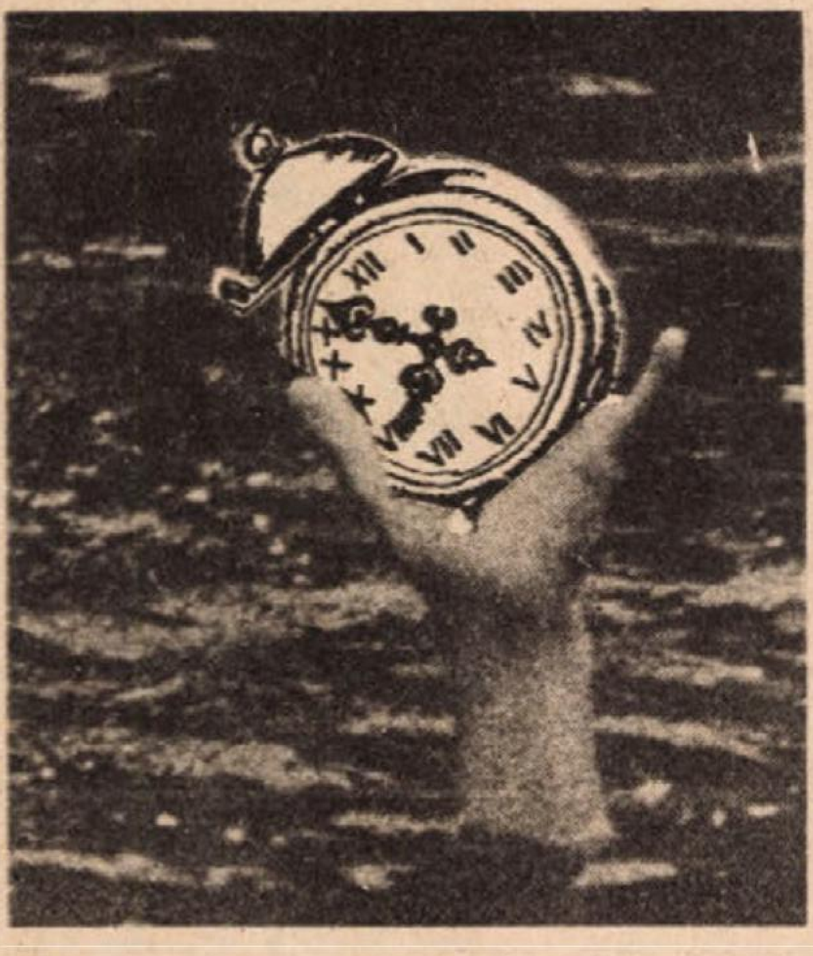
(A tennivaló ismert: helyezze el a bombát valamilyen képben vagy fotóban, és szöveggel ellátva küldje be címünkre: Ludas Matyi, Budapest, 1977. A legötletesebb megoldásokat közöljük és 200—200 forinttal jutalmazzuk. A beküldés határideje: április 19. A borítékra — kérjük — írják rá: Fusizzon humort!)

*

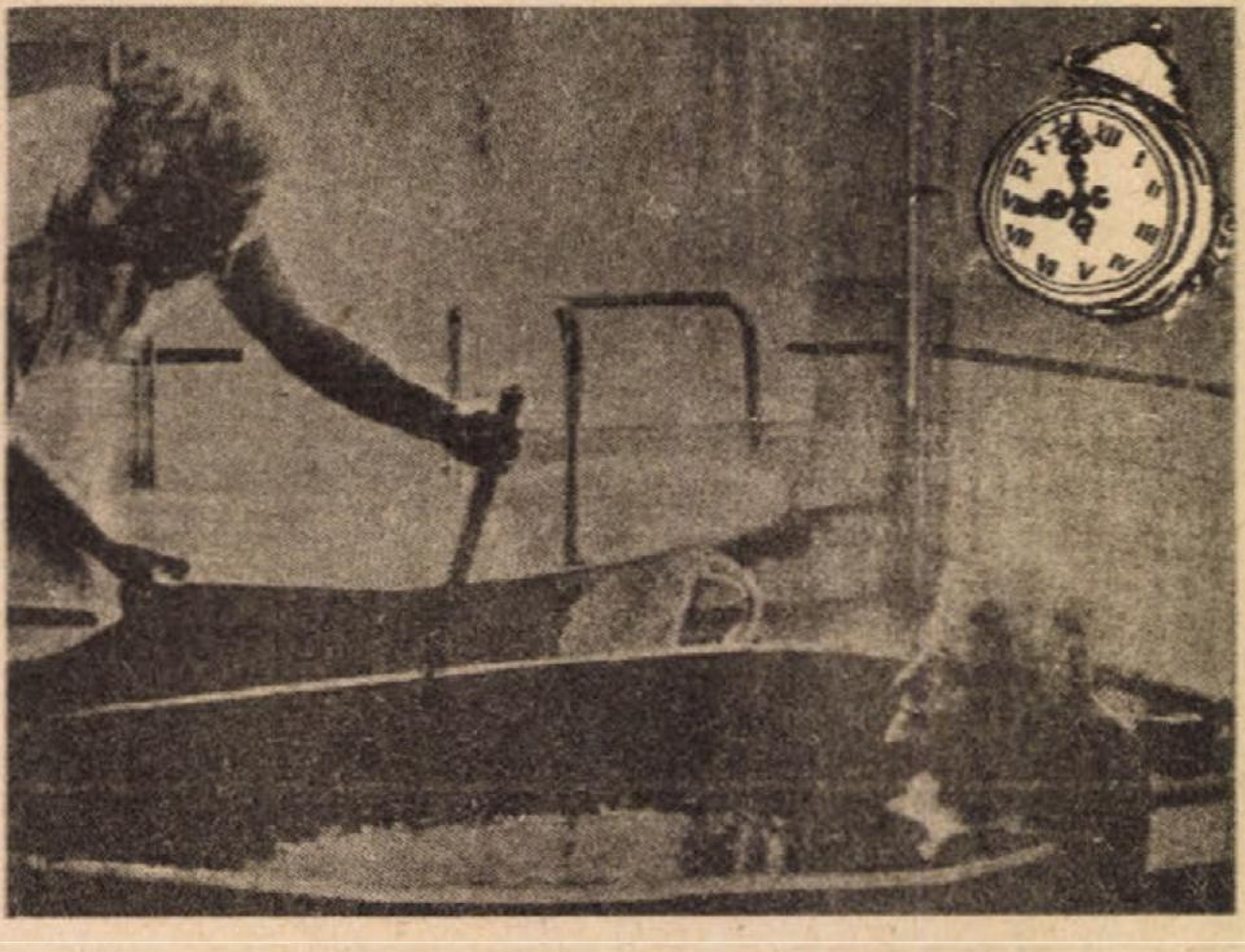
Előző fordulónkban *ébresztőórát* adtunk versenyzőinknek. Az itt közölt megoldások beküldői 200—200 forintot nyertek. A pénzt postán küldjük el címükre.

– Bocsánat, uram, hány órára kéri az ébresztést?
(Rákos Judit, Jászszentandrás, Kossuth út 8. 5136)

– Ez az utolsó órám!
(Weimann Imre, Egyházaskozár, Fő tér 7. 7347)

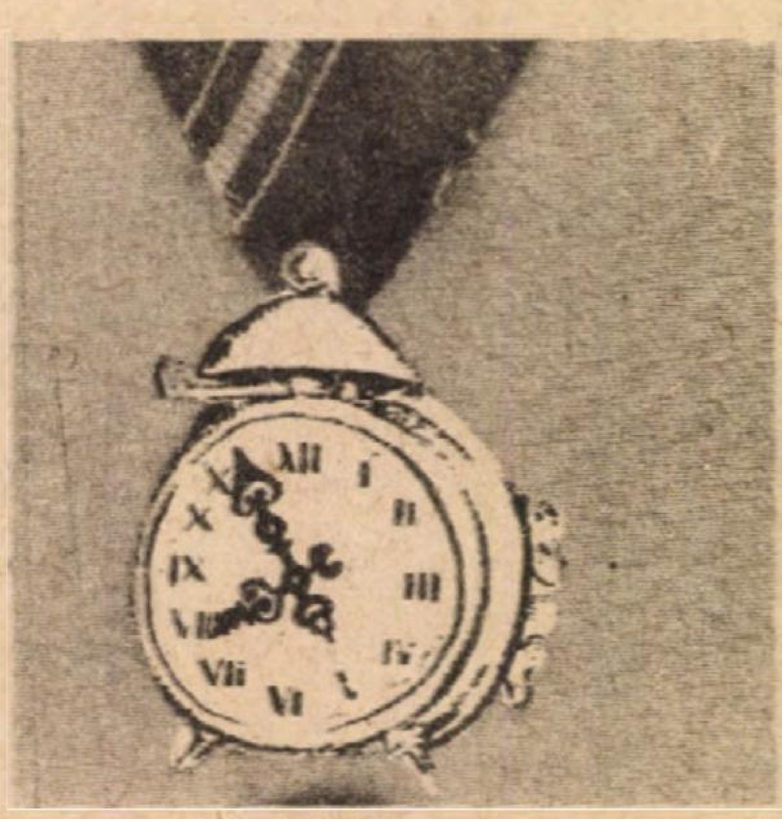
– Még korán van, délig biztosan megpuhul...
(Gyoroki Ágnes, Gödöllő, Stromfeld u. 3. 2100)

– Tartsatok ki, emberek! Még egy óra és kinyit a kocsma!
(Szakállas Györgyi, Szigetszentmiklós, Jókai út 25/d. 2310)

– Hová a csudába tűnhetett az a nyavalyás felhúzócsavar?
(Szegvári Árpád, Sajószöged, Ady Endre út 27. 3599)

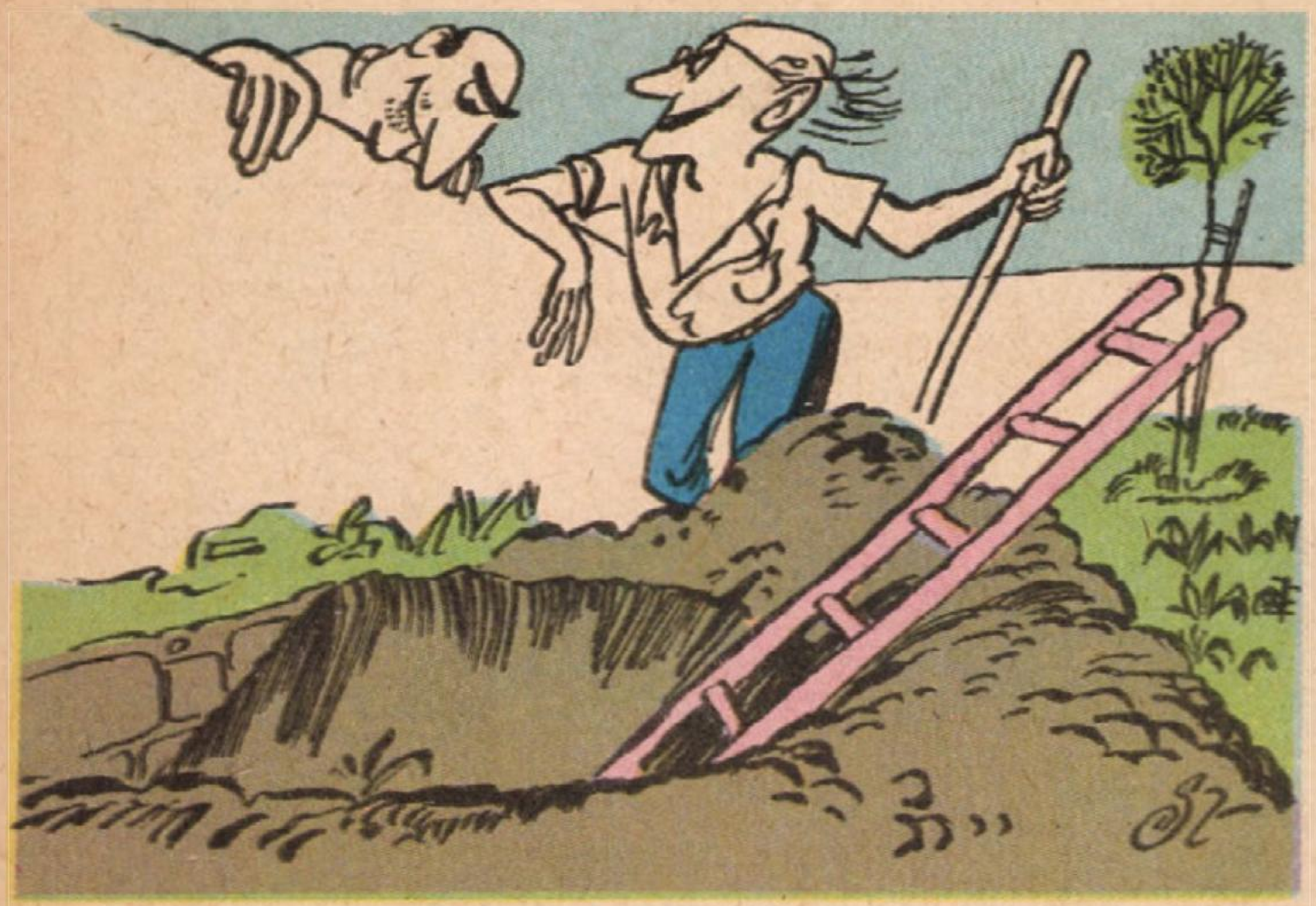

Kitüntetés, határidőre végzett munkáért.
(Kulcsár Tibor, Várpalota, Bartók B. út 4. 8100)

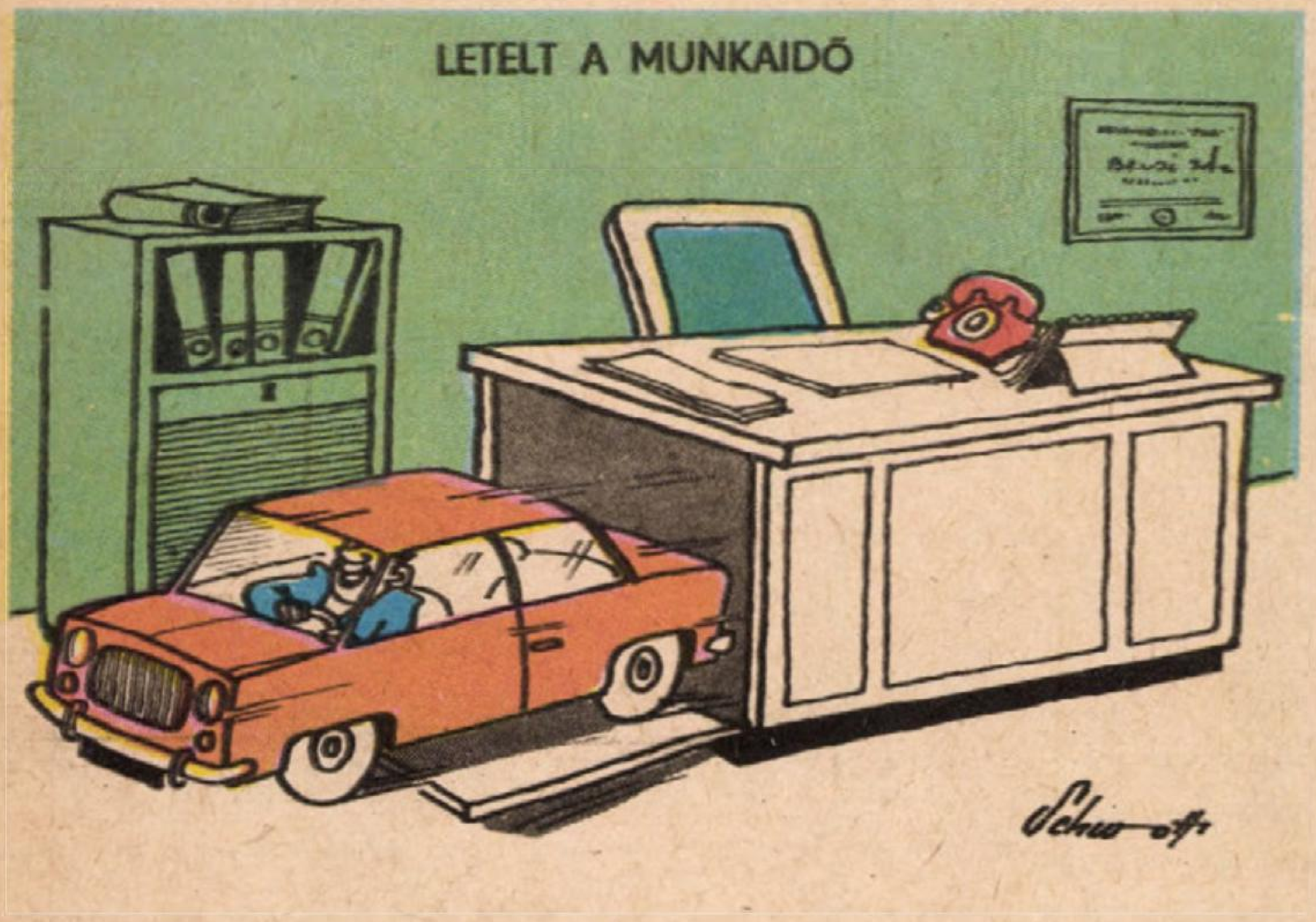
– Uraim! Szinte hihetetlen! Ez volt benne!!
(Dr. Engel Károly, Budapest, Sallai Imre u. 5/b. 1136)

BÍZIK AZ EMBERBEN

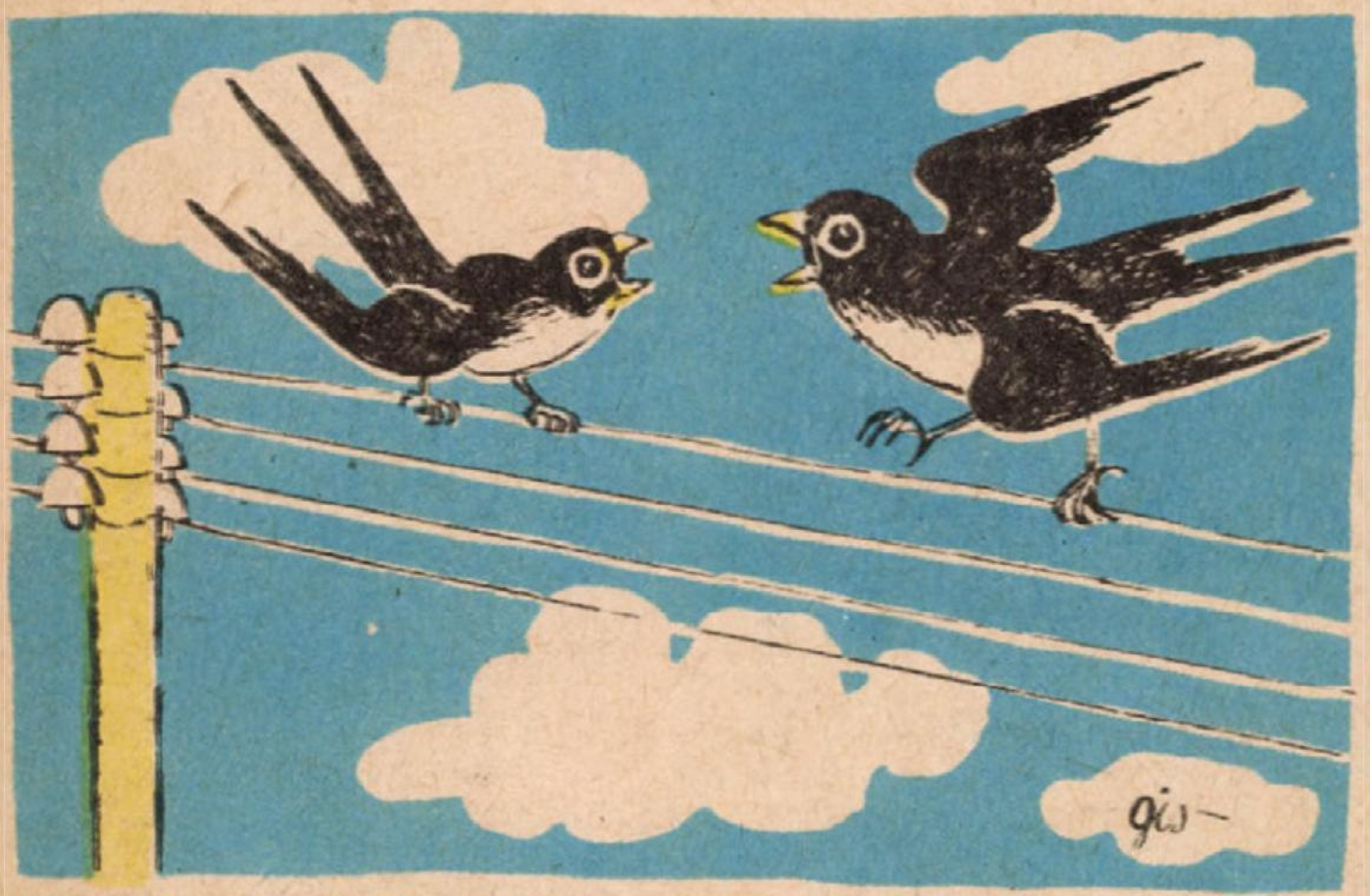

– Vermet ástam a betörőnek, de létra is van, ha megbánja!

LETELT A MUNKAIDŐ

TAVASZI VETÉLKEDŐ

– Nem igaz, én vagyok az első fecske!

A márciusi (3. szám) Ludas Magazin keresztrejtvényének megfejtése:

— Emiatt ne izgasd magadat, apukám, minden helyen ugyanazt tanuljuk.

A kétszáz forintos jutalmakat nyerték:

Lukovszky Ferenc, Dunakeszi, Posta út 12. 2120

Joó Lajosné, Győr-Ménfőcsanak, Győzelem u. 43. 9012

Keresztes Dénesné, Budapest, Tihany u. 42. 1144

A nyereményeket postán küldjük el.

SZATIRIKUS HETILAP
Főszerkesztő: Árkus József
Főszerkesztő-helyettes: Mikes György
Szerkesztőség: Budapest VIII., Gyulai Pál utca 14. 1977
Telefon: 335-718
Kiadja a Hírlapkiadó Vállalat, Budapest VIII., Blaha Lujza tér 3. 1959
Telefon: 343-100, 142-220
Felelős kiadó: Csollány Ferenc
Terjeszti a Magyar Posta. Előfizethető a hírlapkézbesítő postahivataloknál, a kézbesítőknél és a Posta Központi Hírlap Irodánál (KHI Budapest V., József nádor tér 1. 1900) közvetlenül, vagy postautalványon, valamint átutalással a KHI 215—96162 pénzforgalmi jelzőszámra. Előfizetési díj egy hónapra 12 Ft, negyedévre 36 Ft
Készült a Zrínyi Nyomdában rotációs ofszetnyomással 79.2308/2-15 — Budapest V., Bajcsy-Zsilinszky út 78. 1055
Felelős vezető: Bolgár Imre
Index: 25 504
ISSN 0134–0611

AMI IGAZ, AZ IGAZ

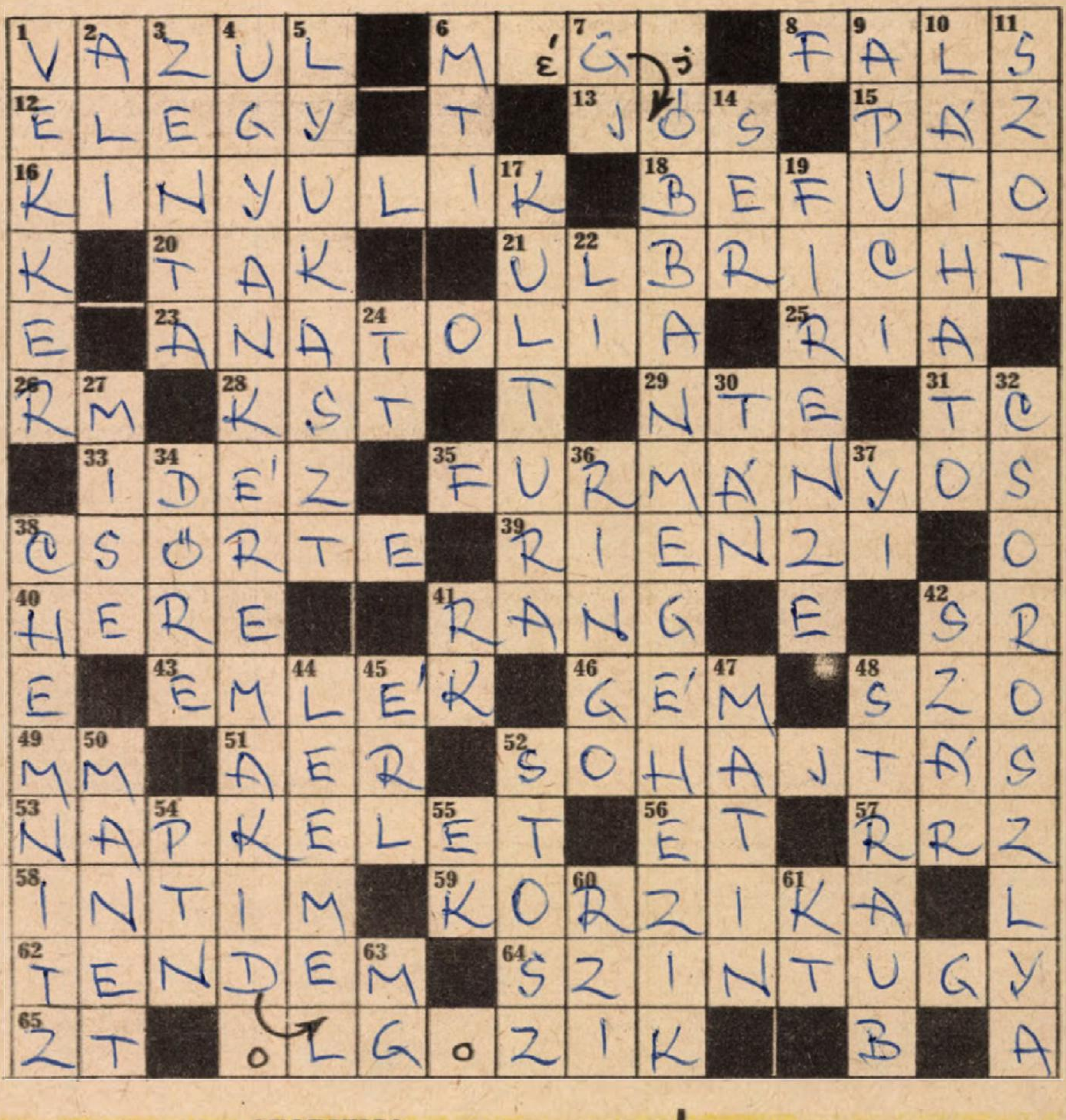
Kéregető kopogtat be Kemecseinéhez: — Nagyon éhes vagyok kérem… Nem kaphatnék valami ennivalót? — Maga erős, egészséges embernek látszik — így Kemecseiné —, miért nem megy dolgozni? — Függőleges 4. — vízszintes 6. — hangzik a válasz. Megfejtésül csak ezt a két sort kell beküldeni kizárólag levelezőlapon legkésőbb április 16-ig erre a címre: Ludas Matyi, Budapest 1977. A megfejtők között háromszor 200 forintot sorsolunk ki.

VÍZSZINTES:

1. Taksony unokája, akit I. István megvakíttatott
8. A hamis énekhang
12. Keverék
13. A jövőbe lát
15. A romlott tojás, fordítva
16. Némely ruhanemű a mosásban
18. Fogadási mód a lóversenyen
20. Tik-...
21. Az NDK államtanácsának elnöke volt
23. Kisázsia ókori elnevezése
25. Ritka női név
26. R. M.
28. Vállalati spórkassza
29. Nemzeti Torna Egylet
31. Tisztelt cím
33. Citál
35. Az a szekeres, aki bérért fuvaroz
38. Vívómérkőzés egy menete
39. Wagner egyik operája
40. Hímnemű méh
41. Katonai rendfokozat is lehet
42. S. R.
43. Ez lesz minden szép élményből
46. Madár
48. Az írással ellentétben elszáll
49. Azonos betűk
51. Levegő „deákosan”
52. Nem a jókedv jele
53. Az égtájak egyike
56. Ráérez — egynemű betűi
58. Bizalmas természetű
59. Napóleon szülőföldje
62. Kerékpár két személyre
64. Nem másként (határozószó)
65. Z. T.

FÜGGŐLEGES:

1. Kora reggeli „ellenségünk”
2. Török név
3. A törökök nagy vereségének színhelye 1697-ben
5. A villamosok jegykezelő szerkezete „teszi”
6. Magyar hírközlő intézmény betűjele
7. G. J.
9. A családfő egyik beceneve
10. Szemmel érzékelhető
11. A szakszervezetek legfőbb testülete (betűszó)
14. Alkoholos ital
17. Ennek része például a művészet is
19. Olasz város
22. Kínai hosszmérték
24. A múlt idő jele
27. Istentisztelet
30. Esetleg
32. Ellenszenves vénasszony
34. Oktalan, balga
36. Az egyik Beatles-fiú „keresztneve”
37. Y. I.
38. Az NDK-beli Karl-Marx-Stadt régebbi neve
41. Vallás röv.
42. Növény része
44. Levesz valamit a polcról
45. É. R. L.
47. Reggel — franciául (é-vel a végén: délelőtti előadás)
48. Nagyhírű magyar biokémikus (Brunó)
50. A modern festészet egyik francia úttörője volt
52. Lökés, taszítás (többnyire valamelyik sportágban)
54. P. T. N.
55. ... razit
60. Ó-vel: „vigyáz rá”
61. K. T.
63. A magnézium vegyjele

AFORIZMA

című keresztrejtvényünk megfejtése:

A pesszimista mindig reménykedik valami tragikusban.

200—200 forintot nyert:

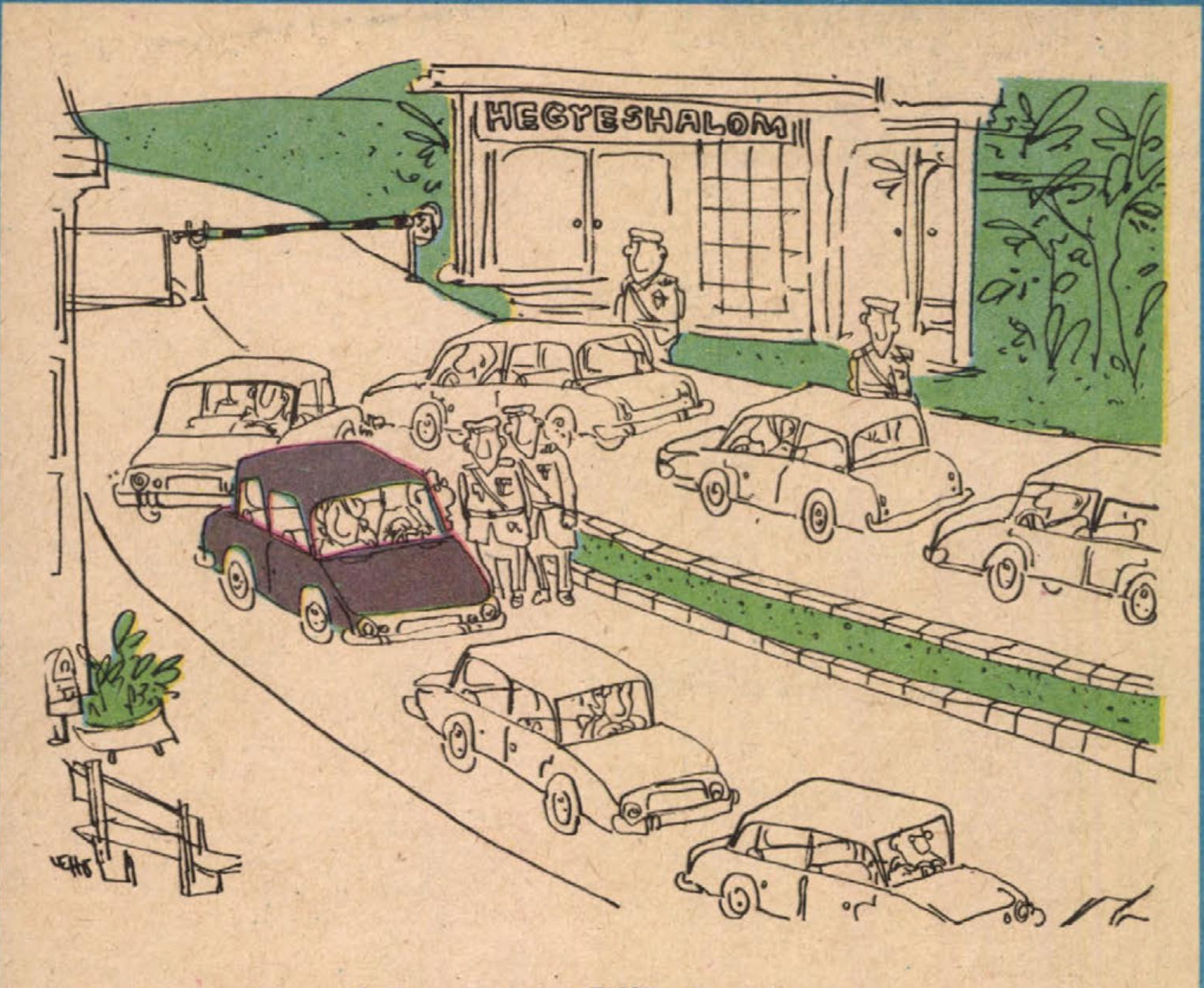
Nagy Lajosné, Debrecen, Szabadság út 86. 4028

Farkas Józsefné, Ugod, Petőfi u. 61. 8564

Hidli Lajos, Bp., István tér 22. 1041

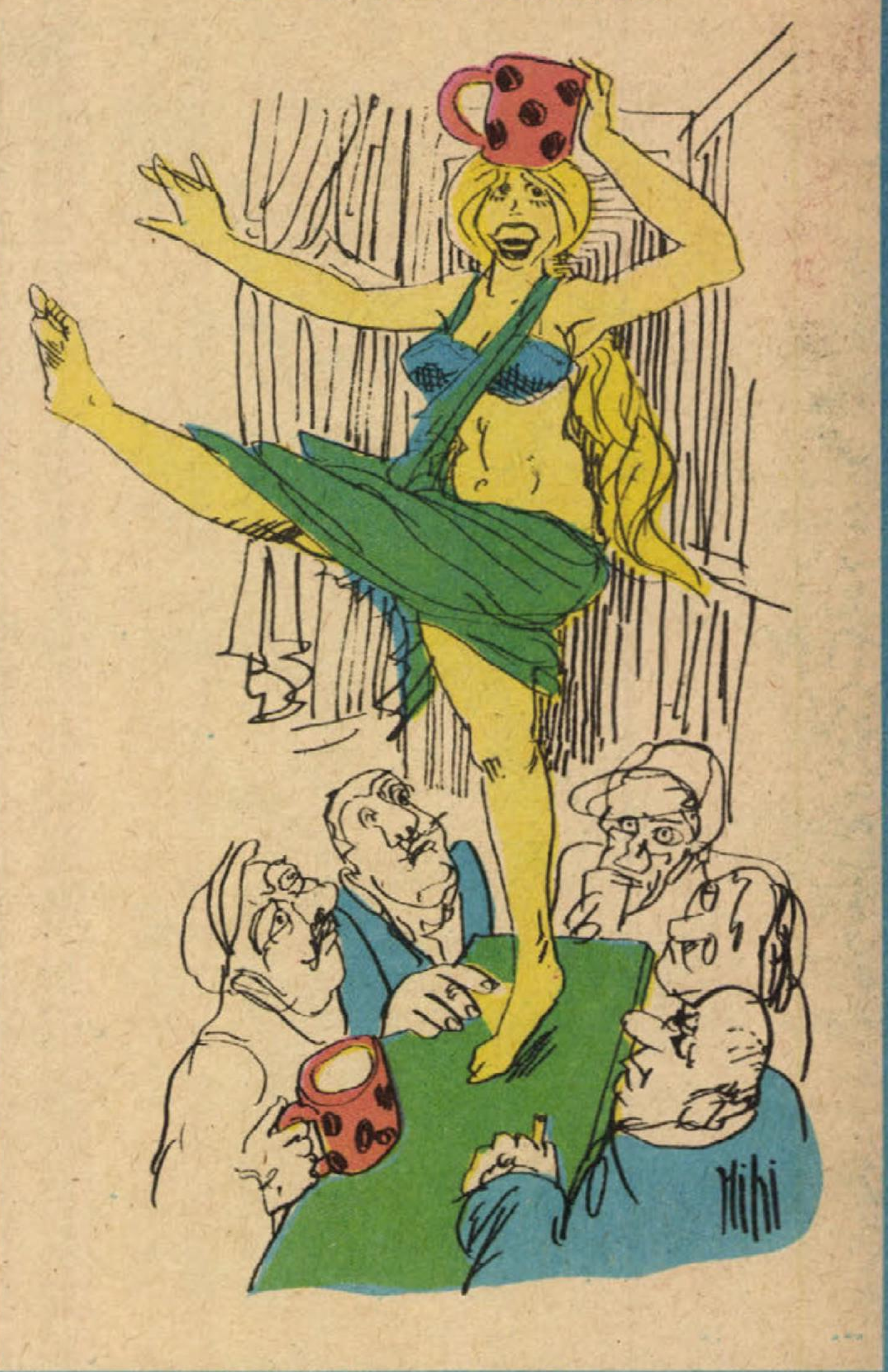
A nyereményeket postán küldjük el.

Beküldött rajzokra és kéziratokra csak akkor válaszolunk, ha azokat figyelemre méltónak találjuk. A válasz nélkül hagyott küldemények megőrzésére nem vállalkozhatunk.

– A Tanács körúti IBUSZ-hoz állunk sorba!

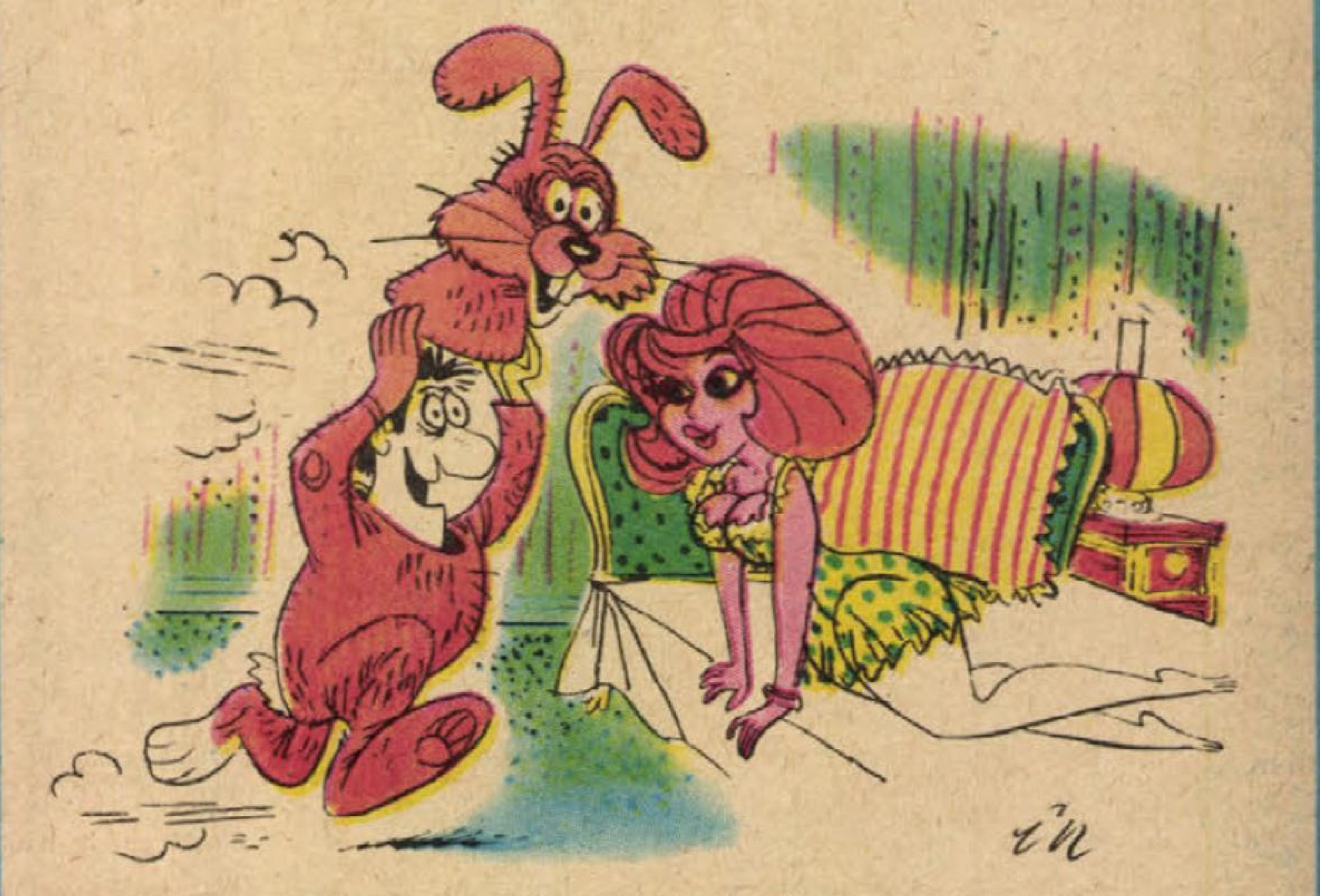
ELSŐOSZTÁLYÚ BÖGRECSÁRDA

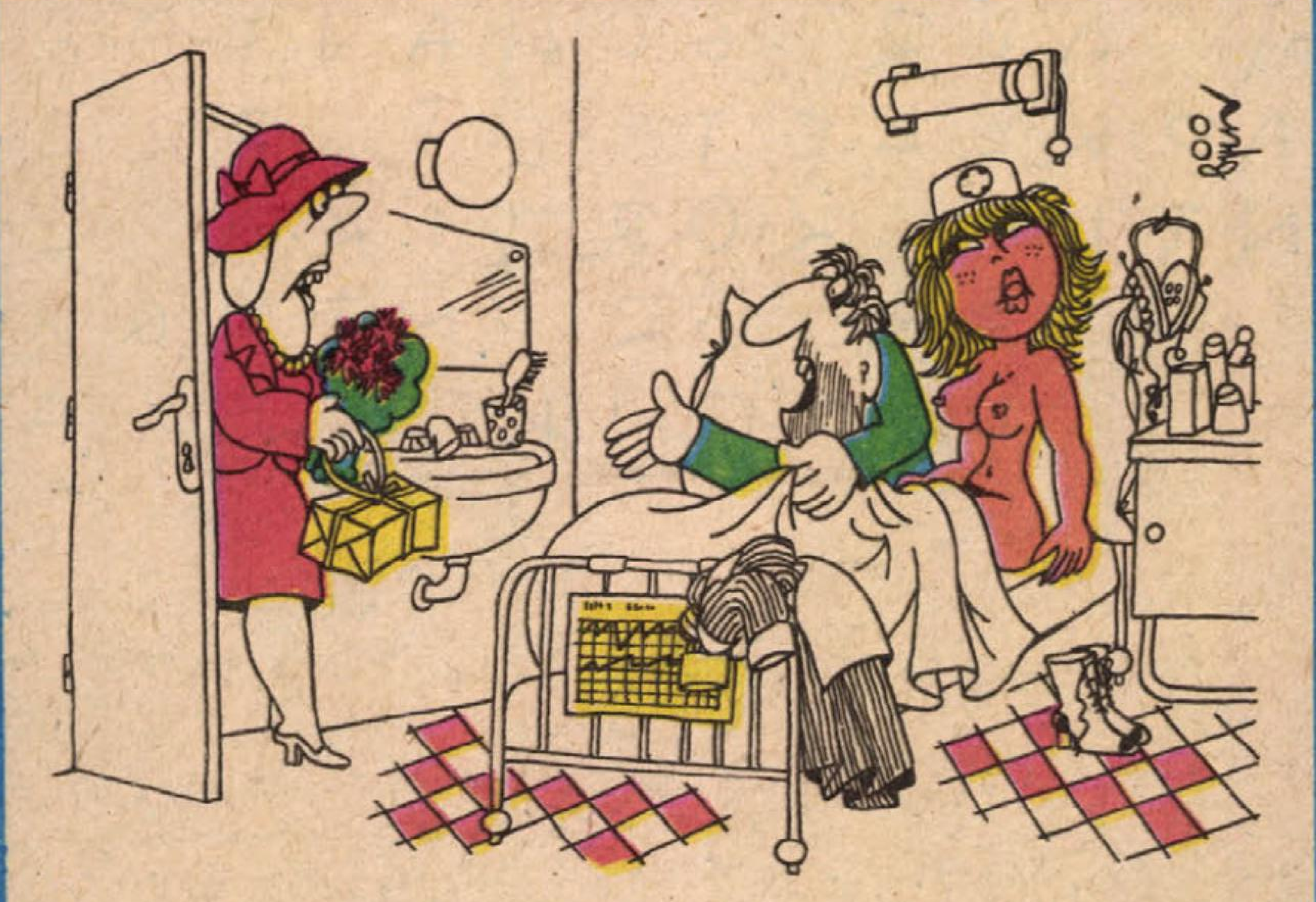

– Ma nem lengyelek voltak a piacon, hanem románok!

HÚSVÉTI CSEL

– Végre sikerült a főbérlőnődet átejteni!

– De anyukám, te még nem hallottad, hogy kevés a kórházi ágy?

KÜLÖNVÉLEMÉNY

– Az én küszöbömet még egyszer nem lépi át!